

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 33

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 27 de maig del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 4479/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un pavelló per poder jugar a divisió d'honor de futbol sala a Manacor. 1474

2) RGE núm. 4473/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a promoció esportiva. 1475

3) RGE núm. 4476/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les tarifes dels vols interilles. 1476

4) RGE núm. 4477/08, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tarifes flexibles als vols interilles. 1477

5) RGE núm. 4470/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equipaments de seguretat i prevenció. (**Decaiguda**). 1478

6) RGE núm. 4478/08, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de torrents. 1478

7) RGE núm. 4474/08, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a problemes de toponímia. 1479

8) RGE núm. 4471/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del TSJIB que anul·la una expropiació de l'autovia de Sant Antoni a Eivissa. 1480

9) RGE núm. 4475/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a educació concertada. 1481

10) RGE núm. 4469/08, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou model de finançament. (Ajornada). 1482

11) RGE núm. 4480/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a percentatge d'inversió licitat pel Govern des de l'1 de gener fins al final del mes d'abril. (Ajornada). 1482

12) RGE núm. 4472/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a depuradora del sud de Ciutadella. (Retirada). 1482

13) RGE núm. 4481/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal de minvar l'atur en el sector econòmic de la construcció. 1482

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3891/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances. 1483

III. MOCIÓ RGE núm. 4387/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3126/08. 1490

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 3251/07, del Consell de Mallorca, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. 1498

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 4019/08, de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de policies locals de les Illes Balears. 1509

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 4019/08, de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de policies locals de les Illes Balears. 1509

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la sessió plenària i el primer punt de l'ordre consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral.

I.1) Pregunta RGE núm. 4479/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un pavelló per poder jugar a divisió d'honor de futbol sala a Manacor.

La primera és la relativa a la construcció d'un pavelló per poder jugar a divisió d'honor de futbol sala a Manacor. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta va dirigida al Govern, supòs que em contestarà el conseller d'Esports, i és molt clara. Hem tengut una alegria més aquestes darreres setmanes, un club de les nostres illes ha ascendit a la màxima categoria d'una modalitat, en aquest cas el futbol sala, precisament un esport que en el nostre país, Espanya, cada

vegada està més amunt, per no dir que està damunt de tot i dir que és el país, en aquest cas millor, del món en aquest esport.

Hem de pensar i saber la dificultat que tenen els clubs de les nostres illes per arribar a aquesta categoria, però sobretot la dificultat que tenen per mantenir-la. També hem de pensar en la dificultat que tenen els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat de poder viure i de poder gaudir de la màxima categoria de l'esport d'elit, pel fet insular. Aleshores ens agradaria saber què fa comptes fer el Govern, pensant i sabent que una de les condicions imprescindibles..., de fet dissabte ho vàrem poder consultar al president de la Lliga professional de futbol sala, és imprescindible tenir un pavelló i a més, diu que "ha de ser a la seva localitat".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, coincidesc amb vostè sobre els mèrits que s'han fet en el futbol i del que això significa per a la nostra comunitat. També vull felicitar públicament, ja que hi ha el president del Fisiomedia, pel seu ascens.

I bé, nosaltres des d'aquesta conselleria sempre hem dit que sabem que és necessari fer aquest tipus de pavellons i que fa falta un pavelló d'aquestes característiques a la zona de Llevant, precisament per poder posar en marxa o per poder ubicar aquest tipus de competicions i no només el Fisiomedia, esperem que d'aquí un temps no només sigui el Fisiomedia que jugui en aquest nivell de categoria nacional, sinó que hi hagi altres equips de la zona de Llevant que hi puguin jugar.

Això és el pla que nosaltres sempre estam anunciant, però aquest pla necessita un finançament i és el que hem de cercar. Jo el que li puc dir és que des d'aquesta conselleria estam totalment d'acord a construir no només a Manacor aquest tipus d'instal·lacions, sinó també sabem que hi ha altres indrets de les Illes Balears, com pot ser Eivissa, que també necessiten pavellons d'aquest tipus, i aquesta és la prioritat. Estam cercant el finançament, bé d'aquest govern, bé de les converses que vaig tenir amb Jaime Lissavetzky a Madrid, bé d'aquest renovat finançament que s'està negociant últimament. És necessari i esperem que part d'aquests doblers serveixin per a aquest tipus d'instal·lacions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, és bo saber que vostè pensa que a Manacor li fa falta un pavelló. Però permeti'm que li digui que a nosaltres avui no ens basta. I no ens basta perquè els clubs han de planificar i és hora de començar a planificar. Vàrem tenir la sort que aquest club, tres jornades abans d'acabar la lliga, ja havia ascendit, i això dóna peu a poder planificar molt millor una temporada que segurament serà difícil. La condició imprescindible és saber si hi haurà un pavelló per poder jugar a Manacor. A mi em pareix molt bé que vostè digui que dins el seu pla pensa que la Comarca del Llevant ha de tenir un pavelló, però a mi em toca demanar-li més concretament què fa comptes fer vostè?

Vostè representa un govern i jo vull saber què pensa el Govern de les Illes Balears. Jo entenc les dificultats econòmiques que té vostè, ens ho ha explicat cada vegada que li hem fet una pregunta sobre temes esportius. Jo no vull dir que no sigui important, però com es pot imaginar avui la preocupació del club no són en aquest cas els problemes econòmics que pugui tenir la seva conselleria, sinó saber si realment podrà començar la lliga a un pavelló amb les condicions que toca, amb les condicions que exigeix la Lliga de futbol professional quan comencin en el mes de setembre. Sabem que és difícil arribar a temps, però nosaltres estam per la

labor d'asseure'ns, ho vàrem fer saber al president l'endemà, encara no hem tengut resposta. Jo crec que tota una afició, tot un club i en aquest cas moltíssima gent que està pendent d'aquesta resposta mereix una explicació més clara de la que ha donat vostè.

Jo li torn a fer una pregunta molt concreta, no em digui si està en el pla o no està en el pla, pensa aquest govern fer que el futbol sala de Manacor pugui jugar a la màxima categoria de Manacor, sí o no? Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, li contestaré el més concret possible. Primer, ja estic convençut que fa falta un pavelló, la intenció és aquesta. Segon, s'ha de cercar el finançament, bé amb l'esforç que s'està fent des d'Economia per trobar doblers per a aquest tipus d'inversions. Segon, l'esforç que s'està fent des de tot el Govern per negociar amb Madrid un millor finançament per a aquest tipus d'instal·lacions. I tres, personalment anar al Consell Superior d'Esports, com ja hem fet, i demanar que el compromís a què es va comprometre el mes de novembre es compleixi perquè precisament demanàvem doblers per a aquest tipus d'instal·lacions. Són les tres coses que pensarem.

Fer un pavelló, en aquestes circumstàncies i sense finançament, si vol, podem anar tots dos a picar pedra. Però jo crec que si el Govern té la intenció i està totalment convençut que s'ha de fer i les tres maneres d'aconseguir aquest finançament s'estan fent, jo crec que li estic concretant. El que estam fent..., jo li puc concretar el que jo puc fer directament o el que aquest govern pot fer directament, després que s'aconsegueixi o no s'aconsegueixi, dependrà del nostre esforç. Però això és el que li puc dir, que estam fent i ho estam fent concretament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas.

1.2) Pregunta RGE núm. 4473/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a promoció esportiva.

La següent pregunta és relativa a promoció esportiva, i la formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Facilitar i promocionar la pràctica dels esports entre els infants i els joves de les Illes Balears és una prioritat de totes les administracions públiques, el Govern ha fet un important esforç per millorar la dotació dels consells insulars en matèria de promoció esportiva i des del nostre el grup parlamentari li demanam al conseller quin tipus de convenis té previst signar la Conselleria d'Esports i Joventut per afavorir la promoció esportiva a cada un dels consells insulars.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Sr. Cañellas té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé, una de les coses que tenim molt clares des d'aquest govern és que tenim un problema d'insularitat. Òbviament la seu del Govern és a Palma i això fa que quan surtin les ajudes i surtin les subvencions sigui més fàcil simplement per accessibilitat a la gent que organitza o que té clubs en aquestes illes demanar les subvencions; perquè això no passi i perquè entenem que nosaltres representam des d'allò que és més principal l'illa de Mallorca fins el més anònim de l'illa de Formentera, el que firmam és un seguit de convenis amb cada un dels consells, amb unes quantitats fixes, òbviament en relació amb els habitants que hi ha a cada lloc, perquè d'aquesta manera asseguram que hi ha un seguit de proves i subvencions que arriben perquè són específiques de cada una d'aquestes illes.

Per tant, la relació que tenim amb els consells és per crear una taula on, maldament sigui amb doblers del Govern, siguin gestionats pels consells i d'aquesta manera assegurar que cada illa té una part de les subvencions per a esdeveniments esportius.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas. Vol fer ús de la paraula el Sr. Melià?

I.3) Pregunta RGE núm. 4476/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de les tarifes dels vols interilles.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a l'increment de les tarifes dels vols interilles i la formula el Sr. Miquel Jerez i Juan. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La pregunta queda formulada en els seus termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc si em permet Sr. Diputat, corregir la pregunta, no s'ha produït un increment de les tarifes interilles, tot el contrari, s'ha produït una baixada substancial de la tarifa de referència i la valoració que en fa el Govern, com no pot ser d'altra manera, és positiva, tot i que evidentment la valoració s'hauria de demanar quan ha passat un cert temps de la implantació. Tengui en compte vostè que la implantació es va fer a partir de dia 6 d'aquest mes. Per tant, no du gairebé ni quinze dies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Conseller, jo esperava de vostè qualsevol resposta, però la que no m'esperava era aquesta precisament. Jo crec que vostè en aquest moment ha faltat absolutament a la veritat. No és cert que els ciutadans de les illes per desplaçar-nos amb vols entre les mateixes illes paguem menys. Tot el contrari, estam pagant més. I els fets canten. Jo no sé si és que des que governa el PSOE a Madrid és casualitat o no, però sempre resulta que els ciutadans, quan governa el PSOE a Madrid, principalment els responsables del Ministeri de Foment, els ciutadans a l'hora de comunicar-se entre illes i també amb la península són els veritables perjudicats.

Per mostra un exemple, el vol entre illes ha arribat a incrementar-se en un percentatge tal que el preu ha arribat a ser de 107 euros, comptant el descompte de resident. Jo no sé si això a vostè li pareix que és una tarifa reduïda, a mi em sembla que no, per aquest preu en podríem trobar qualcun que ens fes arribar a la península, segur que sí. En qualsevol cas li diré que hi ha més tarifes cares que no barates. Precisament allà on concentren aquelles tarifes barates són als vols que tenen menys freqüència. Jo li diré, Sr. Conseller, que a mi m'és igual que el preu mitjà del vol sigui el mateix que hi havia abans si l'avió està ple, si l'avió no està ple resulta que la mitjana és molt més cara.

Per tant, li reiteraré, no falti vostè a la veritat, els vols entre illes no han vist reduir el seu preu, sinó tot el contrari, s'han vist incrementats.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, jo no falt a la veritat, això per començar. I segon, el que ha de fer vostè és consultar més el butlletí oficial i aquest sistema de tarifes. Miri, el que s'ha fet ha estat abaixar la tarifa de referència, li agradi o no, s'ha abaixat la tarifa de referència per primera vegada d'ençà que vostès varen implantar la declaració de servei públic, de 88 euros ha passat a 82 euros per a tothom. I si parlam de residents de 44 a 41 euros per a tothom. És a dir, això és un 7% de baixada. Per tant, Sr. Jerez, això és així, per molt que digui vostè.

Després s'ha establert un sistema de flexibilitat. El sistema de flexibilitat el que fa... i que fan moltes companyies i moltes línies d'aviació, el que fa és augmentar a l'alça un 25% com a màxim i a la baixa sense límit, a més de just un 50% de les places d'un avió. Per tant, la baixada és sense límit i l'augment és d'un 25%. Però això sempre fa que la tarifa de referència, la mitjana queda més baixa que la que hi havia quan vostès governaven. Per altra banda, Sr. Diputat, l'informaré que aquest govern ha aconseguit per primera vegada també doblar els descomptes per a joves i per a majors, de tal manera que això també és una cosa molt bona per als ciutadans. Vostè, per tant, no vol reconèixer que hi ha hagut una millora, aquesta millora és substancial, esperem els resultats després d'uns mesos, ja s'ha demanat una reunió amb la Comissió Mixta per poder-ho analitzar. I qui falta a la veritat és vostè quan diu que hi ha hagut més pujades que baixades perquè això no és així, Sr. Jerez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.4) Pregunta RGE núm. 4477/08, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tarifes flexibles als vols interilles.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 4477, relativa a tarifes flexibles en els vols interilles que formula la diputada Assumpta Vinent. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, miri a Eivissa i a Menorca aquesta setmana hem tengut la mateixa ocurrència de demanar pels vols interilles i per aquesta flexibilitat de tarifes. Per tant, volíem saber més o manco..., és semblant la pregunta, a veure si considera el Govern que les tarifes flexibles han significat una millora per al servei públic? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Vinent, no és que sigui similar la pregunta, és que és la mateixa. Però li torn a contestar, sí, han significat una millora, i supòs que això ho veurem a mesura que passi el temps, perquè ja he dit que no fa ni quinze dies que està implantat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Conseller, vostè per molt que ens recomani a nosaltres que consultem el BOIB, jo crec que el llegir fa perdre l'escriure i el que ha de fer vostè és viatjar més i veure realment els problemes que tenim a les illes menors. La veritat és que ara és un galimaties absurd de tarifes i a mi m'agradaria saber si vostè ha estat capaç de trobar un bitllet de tarifa mínima, jo en som incapaç. A molts has de pagar per endavant, a altres has de fer com a mínim una nit, cada tarifa té 13 pàgines de condicions i arriba un moment que et perds. És a dir, hi ha una tarifa per a esportistes -jo ja no la puc agafar-, una per als que van a l'ib-salut, una altra per a gent gran -a aquesta ja hi estic més a prop-, 66% de tarifa jove, no està malament, 82 euros, ha baixat 3 euros. És a dir, tampoc és tant el que ha baixat! I la que es paga més són 102 euros.

Per tant, jo crec que no hi ha dret que no tinguem tots els mateixos preus. No és just que hi hagi gent que amb avió petit, que sí que han millorat les freqüències, però que no podem canviar en agilitat els vols ara. Si tu en tens un de 36 euros, resulta que no et tornen els doblers, Sr. Conseller, jo perd 36 euros amb aquests vols mínims. Per tant, no és just. I jo que m'assegui al costat d'una persona que fa el mateix trajecte i que un pagui, ha tengut la sort de trobar-ne una de mínima, n'hi ha poquíssimes, li ho puc assegurar, i que jo hagi de pagar 102 euros o 82 que és la tarifa que solem tenir quasi tots els que vivim allà, jo consider que açò no és just.

Per tant, el president Antich quan era diputat va prometre que el PSOE quan governés, i va governar, en quatre anys revisaria el servei públic, i jo crec que hi hem perdut i molt. Hem perdut moltíssim. Per tant, les paraules les se'n du el vent i el que feim és embullar-ho de cada vegada més. Per tant, el que tothom millora que són..., baixen preus els vaixells, Transmediterrània, Baleària. Anam a Barcelona per 15 o 20 euros i el que no pot ser és que vinguem aquí per 102.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sra. Vinent, vostès és que em tenen desconcertat, un diputat seu diu que no han baixat i vostè diu que han baixat. A veure si s'aclareixen. Miri, li ho tornaré a explicar. Hem baixat les tarifes de referència, però un sistema flexible que fa estona que està implantat a moltes companyies aèries i a moltes línies és un sistema que trobes uns bitllets un pocs més cars, però molts d'altres molt més barats. Jo li puc assegurar que hi ha hagut bitllets a les illes per 19, 20, 30, 38 euros, etc. I això si vostè és incapaç de veure-ho, doncs ja és una cosa que s'ho ha de fer mirar vostè, però li puc assegurar que això és així.

Miri, les tarifes flexibles, hem de parlar clar, vostès varen posar un sistema que posava una tarifa fixa, i què fa això? Doncs això va fer que molta gent deixés de volar perquè hi havia tarifes reduïdes que no es podien posar. I ara nosaltres hem permès que això es fes, a part que hem baixat la tarifa de referència, com repetesc. Per tant, no creïn confusió perquè això és així. Quan hi ha una tarifa fixa, el que passa és que es fa el descompte a gent que ho ha de menester molt, però també a gent que no ho ha de menester tant. I amb això el que hem fet ha estat permetre que torni haver-hi tarifes promocionals i tarifes mini per a col·lectius que són sensibles als costos de l'aviació. És a dir, joves, majors i que a més a més els hem fet un descompte major, si vostè és incapaç de veure-ho, jo li ho puc mostrar. Resulta que els hem fet un descompte major i aquestes persones ara poden volar més.

Per tant, aquest govern és sensible a tots aquests col·lectius que tenen pocs recursos i això permet treure unes tarifes més barates. Si vostès passen d'aquest col·lectiu, si vostès volen ignorar aquest col·lectiu em pareix molt bé. Però realment un sistema flexible el que fa és que el Govern pugui permetre que aquests col·lectius que són sensibles als costos puguin volar. Això és senzillament el que s'està fent i no és res estrany perquè fa estona que es fa a Canàries, des del 2006, i funciona, i també fa estona que es fa a moltes línies aèries, i funciona, tot i que per ventura algú tenguí problemes de veure una pantalla d'ordinador. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.5) Pregunta RGE núm. 4470/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equipaments de seguretat i prevenció.

La següent pregunta l'havia de fer el Sr. Costa, però veig que no és al seu escó i per tant, decau.

I.6) Pregunta RGE núm. 4478/08, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de torrents.

Passam a la següent pregunta és la RGE núm. 4478, relativa al conveni de torrents. La formula la Sra. Catalina Soler. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el passat dia 23 d'octubre del 2007, una reunió bilateral entre el president Antich i el Sr. Zapatero va prometre una inversió que no s'havia aconseguit mai per a Balears, per a la millora dels torrents, a causa dels desastres que hi va haver el passat mes d'octubre. El passat 26 de febrer, en aquesta mateixa cambra parlamentària, vostè ens va dir..., jo li vaig dir que parlaven de fum i vostè em va dir que no era fum, que en el pressupost general de l'Estat aprovat hi havia recollits 10 milions d'euros per millorar o netejar torrents, o bé (...). I que, a més, des del passat 11 de gener del 2008 vostès havien enviat al ministeri un esborrany de conveni, del qual encara no en sabíem res.

Vostè dijous passat va anar a un municipi de Mallorca, li ho llegiré textualment perquè jo no hi era, però supòs que el periodista ho va recollir textualment: *"el conseller Grimalt resaltà la importància de mantenir al día la conservació de torrents ante la llegada de lluvias y así evitar incidentes como el ocurrido hace unos meses en el de Puigpunyent"*. Sr. Conseller, som a finals del mes de maig, en queden quasi tres per arribar a les tempestes de setembre-octubre, com està el famós conveni i els 10 milions d'euros que ens havien d'enviar des de Madrid?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Soler, efectivament, vostè ho ha dit bé, per iniciativa de la conselleria proposada a la Secretaria General de Biodiversitat el mes d'octubre del 2007, i gràcies a la intervenció del president en aquesta reunió que va tenir amb el president del Govern, es va aconseguir un compromís de l'Estat d'inversió de 60 milions d'euros en quatre anys per als torrents de les Illes Balears.

Com que això no estava previst en el pressupost general de l'Estat, es va haver de fer una esmena, que es va aprovar, mitjançant la qual en el pressupost del 2008 hi hauria 10 milions d'euros per a intervencions en torrents de les Illes Balears. Nosaltres el mes de gener, una vegada aprovat el pressupost general de l'Estat, vàrem remetre una proposta, un esborrany de conveni perquè el ministeri ens digués si anava bé i el podíem signar, o si s'havien d'introduir canvis. A data d'avui la veritat és que encara no sabem si aquest conveni va bé amb la proposta que els hem fet o si s'ha de fer algun canvi, i encara no tenim data per a la signatura.

A mi, com a vostè, aquest fet evidentment em preocupa perquè els mesos passen i no tenim aquest conveni signat. Jo crec que no és just dir que es tracta de fum perquè els doblers hi són, per tant, hi ha qualche cosa més que fum, hi ha 10 milions d'euros que és una quantitat molt important. Però ens preocupa el retard perquè pensam que efectivament els torrents de Balears necessiten actuacions importants. És cert que hi ha hagut eleccions, és cert que hi ha hagut canvis en el ministeri, és cert

que el Ministeri d'Agricultura en certa manera ha absorbit, cosa que és una llàstima, el Ministeri de Medi Ambient, però a dia d'avui pensam que aquest tema hauria de fer més via, en qualsevol cas, en aquesta línia estam fent feina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula la Sra. Soler? Té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

En primer lloc, Sr. Grimalt, gràcies per la seva sinceritat, és d'agrair dels polítics ser sincers i vostè ho reconeix, que en aquestes alçades no sapiguem res del conveni de torrents. Però a nosaltres ja ens preocupa una altra cosa i és la gestió des de la seva conselleria amb aquests doblers. Jo no sé si el president l'haurà de contractar a vostè perquè doni classes a la resta de consellers, perquè vostè fins a dia d'avui ha avançat la seva conselleria 10 milions d'euros per a la compra de Planícia, cosa que no tenia pressupostat i ho ha avançat perquè vostè confiava en el mes de març de poder tenir aquests doblers del Govern de l'Estat i no els té.

A dia d'avui, també ho diu la notícia, vostè ha començat a netejar torrents per un valor de 10 milions d'euros. Per tant, vostè també ha avançat la neteja de torrents, d'uns doblers que no arribaven als 10 milions d'euros, tenia una part pressupostada, però no tota. Per tant, vostè en aquests moments, si ho vol dir de qualche manera, fa de germaneta dels pobres cap al Govern de l'Estat, està avançant 10 milions d'euros no pressupostats per comprar Planícia perquè s'acabava el termini. Ara avança 10 milions d'euros del seu pressupost per començar la neteja de torrents davant les tempestes que tal vegada arribin.

Sr. Conseller, o els altres consellers hauran d'aprendre part de la seva conselleria com avançar doblers o vostè té una vareta màgica que treu doblers de no sabem on. Tots aquests doblers que està avançant, estam parlant de 20 milions d'euros, són doblers que vostès en el pressupost tenia pressupostats per a altres inversions que li corresponien a vostè, com és el conveni del litoral, per exemple, o altres millores en depuradores. Per tant, Sr. Conseller, convé que siguem responsables, i no li don la culpa a vostè, però convé que Madrid ens escolti d'una vegada per totes perquè està avançant uns doblers que no tocaria, i són doblers dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Soler, li he de rectificar unes quantes coses perquè crec que hem de ser correctes i hem de jutjar la veritat i hi ha coses que vostè ha dit que no són exactament així. Nosaltres teníem previst invertir 10 milions d'euros en torrents, de fet el conveni, com tot aquest tipus de conveni que es fa amb l'Estat i no només aquesta legislatura, sinó també en legislatures passades, preveu que una part la invertirà l'Estat i una altra part la invertirà la comunitat autònoma. Per tant, si l'Estat ha de posar 60 milions d'euros nosaltres també n'havíem de posar 60. I enguany n'havia de posar 10 l'Estat i 10 nosaltres. Nosaltres estam invertint els 10 milions que si es firma el conveni haurem d'invertir aquest any en torrents a Balears. Per tant, estam invertint la nostra part.

És cert que a dia d'avui ens agradaria haver vist signat ja aquest conveni. La intervenció del president en aquest sentit ha estat positiva perquè tenim ja data d'una reunió amb la ministra per parlar d'aquest tema i d'altres convenis que també tenim pendent amb el Ministeri de Medi Ambient, i confiam que al llarg de les properes setmanes puguem començar a tenir dates i coses més concretes en relació amb aquests convenis. Divendres vaig a Madrid perquè hi ha Conferència sectorial i també volem aprofitar per tancar aquests temes, no només el conveni de torrents, sinó també el conveni de Planícia, el conveni del pla de qualitat d'aigua que implica també inversions importants per a les depuradores. En qualsevol cas, evidentment aquests convenis són compromisos assumits per l'Estat i confiam que properament es converteixin en realitats perquè crec que és allò que interessa a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

1.7) Pregunta RGE núm. 4474/08, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a problemes de toponímia.

La següent pregunta és relativa a problemes de toponímia i la formula la Sra. Esperança Marí. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Arreu de les Illes Balears proliferen topònims poc genuïns o de vegades fins i tot molt poc apropiats. A les Pitiüses trobam exemples com el *Rincón del Marino* per Es Bol Nou; *Sol y Descanso* per Ses Pallises; el *Lago* per l'Estany del Peix; *Paraíso de los Pinos*, *Montecristo* pel Cor de Jesús, i tants exemples més, dels quals ni Mallorca ni Menorca tampoc no se'n salven. Aquestes irregularitats toponímiques arriben a tenir més transcendència, com és el cas de Palma, i arriben a dificultar el funcionament institucional.

Sra. Consellera d'Educació i Cultura, Sra. Galmés, quines gestions està fent el Govern per solucionar els problemes de toponímia que sorgeixen constantment a les Illes Balears i que fins i tot arriben a dificultar el funcionament institucional i que ni la Llei de normalització lingüística ni el Decret de toponímia no resolien?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Per contestar la Sra. Galmés té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Marí, efectivament, el Govern té la responsabilitat de tenir cura de la denominació i dels topònims de la nostra comunitat i fins ara ho ha fet amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears, que l'any 95 va crear el Gabinet d'Onomàstica, Toponímia i Antroponímia.

El volum de consultes que rep és tan elevat que no pot donar abastament. Per exemple l'any passat varen ser 1.036 consultes. Per això, en aquest moment estam tramitant un decret pel qual es crearà la Comissió de Toponímia de les Illes Balears que estarà adscrita a la Conselleria d'Educació i Cultura i que tindrà una funció d'assessorament, de consulta i de proposta en matèria de fixació dels topònims de la comunitat. La creació d'aquesta comissió va ser impulsada a la darrera sessió de la Comissió permanent del Consell Social de la Llengua, del 26 de març, i l'objectiu serà aquest, ajudar les administracions locals a salvaguardar la toponímia com a patrimoni lingüístic i cultural de la nostra comunitat i a posar una mica d'ordre en aquesta situació que vostè ha explicat molt bé.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula, Sra. Marí? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 4471/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del TSJIB que anul·la una expropiació de l'autovia de Sant Antoni a Eivissa.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És la RGE núm. 4471/08, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que anul·la l'expropiació de l'autovia de Sant Antoni a Eivissa. La formula la Sra. Maria Torres i Marí. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, quina valoració fa la Conselleria d'Obres Públiques amb relació a aquesta sentència del TSJ de les Illes Balears que anul·la una expropiació practicada a la zona de l'autovia d'Eivissa?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Contesta el Sr. Carbonero.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, Sra. Torres, nosaltres pensam, lògicament, acatar la sentència i, a més, complir-la. Ahir mateix ens vàrem reunir des de la conselleria amb el Sr. Ros Marí i vàrem iniciar les converses per arribar a un mutu acord. La valoració que jo faig, la meva valoració, és que el plet, la sentència, respon a una situació d'enfrontament entre ciutadans i administració a Eivissa arran de la construcció de les autovies que és molt negatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Valoram molt positivament les seves paraules i veim que davant la seva capacitat de diàleg i respecte pels propietaris i els afectats d'aquestes obres i en concret pels propietaris d'aquesta finca, vàrem veure a la legislatura passada una posició d'arrogància i falta de respecte per aquesta gent per part del Govern balear del Partit Popular.

Un desprec i que es va traduir en una equiparació, fins i tot, en una situació com si fossin delinqüents tant aquests propietaris com les persones que els varen donar suport, equiparació a delinqüents que es tradueix tant a mitjans de comunicació, on varen aparèixer manifestacions de diverses persones del Partit Popular i en concret de les persones responsables de la Conselleria d'Obres Públiques a la passada legislatura, i al mateix *Diari de Sessions*, en concret de dia 11 d'abril del 2006 d'aquest ple, on es va fer referència que, fins i tot, hauria pogut haver-hi una falsedat per part dels propietaris d'aquesta finca a la qual vostè ha fet referència i que ara s'ha demostrat que era una actitud totalment legítima i legal en defensa de la seva terra davant d'una actitud irregular i, com diu la sentència del TSJ, a la qual feim referència, una sentència que s'ha dictat el 7 de maig d'aquest any, es parla de *omisión de trámites esenciales en la expropiación*.

Res més clar que aquesta definició que fa la sentència que és la primera resolució que fa referència al fons de la qüestió i que dóna la raó totalment als propietaris d'aquesta finca i condemna el Govern balear, a més, a pagar una sèrie d'indemnitzacions com a responsabilitat patrimonial que ara hem de pagar tots. Ara ha de fer front a això l'actual govern quan els que haurien d'haver pagat aquestes responsabilitats patrimonials de les seves butxaques haurien d'haver estat els responsables que es varen omplir la boca amb unes manifestacions i uns insults que són de tot punt intolerables.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Vol fer, el Sr. Carbonero, ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Torres, en la meua primera visita a Eivissa com a conseller vaig demanar disculpes públiques als afectats per les actuacions de l'administració en matèria de carreteres, i aquesta setmana, des de la conselleria, li hem presentat al Sr. Ros Marí disculpes també pels maldecaps, pels perjudicis que li ha proporcionat aquesta actuació de l'administració autonòmica en matèria de l'expropiació dels seus terrenys.

Sra. Torres, aquesta sentència és una conseqüència, com vostè ha dit, de com es varen fer les coses a Eivissa en dues vessants, per una banda l'impacte, un impacte territorial inadmissible, i per una altra una confrontació social que mai no s'hauria d'haver produït amb els afectats. Jo ho he dit a aquesta cambra, són dues ferides, la ferida territorial és irreversible, però la ferida social, aquesta ferida entre tots l'hem de tancar, hem d'intentar que s'arregli.

Miri, resten tretze plets, tretze plets que encara no estan resolts, estan suspesos per intentar arribar a un acord, intentar arribar de manera ràpida a un mutu acord amb els afectats a través de l'Oficina d'atenció als afectats que varem obrir a Eivissa, a través de la col·laboració estreta amb el Consell Insular d'Eivissa i amb el diàleg personal i constant amb els afectats, jo crec que amb una mica de sort podrem adobar la fractura social que es va crear. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

(Petit aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 4475/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a educació concertada.

La següent pregunta és la RGE núm. 4475/08 i és relativa a educació concertada. La formula el Sr. Antoni Alorda. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, com sabeu el professorat de l'escola concertada en aquests moments reivindica el compliment d'un principi d'acord en el qual va arribar amb el Govern de les Illes Balears, amb la representació sindical majoritària d'aquest col·lectiu. Vós heu reconegut en distintes ocasions aquesta entesa i heu expressat en tot moment el compromís de complir aquest acord, cosa que des del nostre grup ens sembla el més correcte en aquest punt de la negociació. Tot i aquest principi d'acord hi ha hagut una jornada de vaga i n'hi ha d'altres convocades i és per això que vos demanam com té previst la Conselleria d'Educació complir els acords retributius amb el sector de l'educació concertada?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Alorda, en aquests dies el director general de Planificació i Centres i jo mateixa hem mantingut dues reunions informals amb els representants de l'ensenyament de la concertada i els varem posar ahir mateix, ahir horabaixa, la darrera proposta de la conselleria. En aquest moments s'intenta tancar el calendari, no es pot oblidar que és la LOE que determina que les administracions educatives tenen l'obligació de posar els mitjans pressupostaris al seu abast per arribar a un 99,4% d'equiparació dels professors de la concertada amb els interins de la pública.

Com tot, el procés de negociació està obert, avui horabaixa tenen una assemblea i jo, en principi, no volia donar molts de detalls de la negociació perquè estam en aquest procés, però ha sortit a un mitjà de comunicació, es veu que hi ha hagut una filtració, on es donen totes les dades i les propostes, amb la qual cosa jo, en aquests moments, estic en disposició d'explicar el contingut de la nostra proposta.

La nostra proposta conté un afegit a la negociació anterior que és el complement d'antiguitat que està lligat a la formació i que preveu arribar a 760 euros anuals, 63,3 euros mensuals. Això suposarà una despesa de 8,5 milions d'euros per concepte d'antiguitat. S'han d'afegir els 13 milions d'euros que suposarà la pujada de 140 euros mensuals que es farà efectiva a partir de juliol del 2009 i que acabaria el 2011. En total parlem de molts de doblers, parlem de 21,5 milions d'euros.

Crec que la situació financera per la qual passam ens obliga a fer un calendari, un calendari d'actuació que és precisament on tenim les dificultats per arribar a un acord. Nosaltres feim un esforç molt important i esperam trobar aquesta mateixa bona predisposició per part del sector concertat a l'hora d'admetre l'aplicació progressiva d'aquesta equiparació. És un problema de calendari i li vull deixar ben clar, com es pot imaginar, que la negociació es du a terme amb el suport de la Conselleria d'Economia i Hisenda per tal de poder garantir aquest esforç pressupostari i fer front a aquesta despesa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula el Sr. Alorda?
No.

Passam doncs a la següent pregunta. És la RGE núm. 4469/08. Si?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, Sra. Presidenta. És per demanar l'ajornament de les preguntes 10 i 11 perquè el conseller d'Hisenda es troba fora de l'illa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Demana el seu ajornament.

I.10) Pregunta RGE núm. 4469/08, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou model de finançament.

I.11) Pregunta RGE núm. 4480/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a percentatge d'inversió licitat pel Govern des de l'1 de gener fins al final del mes d'abril.

I.12) Pregunta RGE núm. 4472/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a depuradora del sud de Ciutadella.

I la número 12 s'ha comunicat a la Presidència d'aquesta mesa que també es retira.

I.13) Pregunta RGE núm. 4481/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal de minvar l'atur en el sector econòmic de la construcció.

Per tant, passariem ja a la número 13 que és la pregunta RGE núm. 4481/08, relativa a mesures per tal de minvar l'atur en el sector econòmic de la construcció. La formula la Sra. Maria Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Antich, Sr. President, avui fa exactament un any que en aquesta comunitat autònoma va haver-hi eleccions autonòmiques i municipals insulars i un any després l'atur creix moltíssim, la xifra més alta dels darrers dotze anys, i un any després en el mes d'abril tenim un 20% més de persones aturades que el mes d'abril de l'any 2007, concretament 6.980 persones més aturades que l'any 2007, molt per damunt de l'atur a nivell estatal. Hi ha més aturats que mai a la construcció i també més aturats que mai en els joves, en els que cerquen la seva primera feina. A Eivissa ha augmentat l'atur un 86% el mes d'abril pel que fa la construcció i a Menorca hi ha més atur que mai en el sector de la construcció, una de cada sis persones està a l'atur i un 14% més a Menorca en el sector serveis.

Les dades de la Unió Europea de fa molt pocs dies són preocupants. Espanya pareix que encapçalarà el rànquing d'atur i també el rànquing d'atur juvenil, encapçalarem Espanya aquest rànquing amb relació a tota Europa. Les víctimes són els ciutadans de les Illes Balears. La caiguda de la construcció és a Espanya deu vegades més que a la resta de la Unió Europea i el darrer estudi de *People Meters* diu que les Illes Balears seran a l'any 2015 la comunitat amb més atur d'Espanya. L'atur s'ha convertit, Sr. President, en el primer problema que tenen els ciutadans d'aquesta terra, les dades són preocupants. A més d'atacar el Partit Popular, té vostè qualche projecte per poder dur feina a aquesta terra?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, Sra. Estaràs, ahir mateix sortia una informació que deia que Balears es situa entre les comunitats que més incrementaren les inversions durant el primer trimestre de l'any, i em referesc a les empreses, per tant, és una de les comunitats, entre elles Castella-La Manxa i d'altres, on les empreses durant el primer trimestre han incrementat més les seves inversions.

És ver, jo no negaré que hi ha un alentiment econòmic i, per tant, això dona lloc a tota una sèrie de situacions. El Govern no ha de pensar en mesures, el Govern ja ha pres mesures, avançam la inversió en obra pública, parlem amb els promotors i constructors dels deutes que té la comunitat autònoma amb ells, tiram endavant un pla d'habitatge concertat amb els empresaris i sindicats, prenem mesures urgents des de la Conselleria de Treball i hem posat en marxa algunes mesures com són els préstecs ICO per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda, sense perjudici de tot el treball que es fa a altres sectorials com pot ser, per exemple, en matèria de turisme.

Per tant, des del Govern de les Illes Balears entenent que, efectivament, hi ha una situació difícil feim les mesures que creim que poden ajudar a pal·liar aquesta situació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els ciutadans de les Illes Balears volen resultats. Quants d'aturats tendrem d'aquí un any si vostè i els sis partits continuen governant? A quins sectors afectarà? Posarà vostè en marxa un pla d'atur? Per què quan governen vostès sempre puja l'atur, decreix el creixement econòmic, pugen els preus i pugen els tipus d'interès i no passa res el mateix quan governa el Partit Popular? On són les obres silencioses? Per què han perdut les anualitats de l'any 2007 i de l'any 2008 en carreteres? Per què no demana les encomanes de

gestió? On és el conveni de tren que només duim tres anys esperant? On són els fets de continuar sent els darrers en inversions de l'Estat espanyol, tocaria rebre les Illes Balears 600 milions i en rebem 300?

Les Illes Balears és la comunitat autònoma en menys inversió d'obra pública, concretament, un 86% menys d'obra pública en aquests cinc mesos en comparació amb els cinc mesos de l'any 2007. No es pot invertir menys, Sr. President, i el Govern de les Illes Balears hauria de tenir projectes clars i coherents. Ens ha duit, Sr. President, un progrés regressiu, una alarmant caiguda cap enrera, aquí no hi ha una política econòmica ni de fets coneguda. Vostè ha emprat tots els seus esforços a aniquilar el sentit d'estat, vostè ha emprat tots els seus esforços a aïllar el Partit Popular i ha convertit la revenja en el motor d'aquest any d'història política d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant, l'única portaveu de l'únic partit de l'oposició li demana ja que cessin els atacs al Partit Popular, li venc demanant a les darreres preguntes, s'arremangui i es posi a fer feina. Demani les encomanes de gestió de carreteres, faci un pla d'atur, canviï i compleixi les seves promeses perquè la declaració de servei públic arribi a aquesta terra i continuï sense pujar els preus.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Li puc dir, Sra. Estaràs, que jo fris moltíssim que vostès acabin el congrés perquè em fa la impressió que vostè està a un altre món, un altre món de revenges i de tota una sèrie d'històries. Miri, jo, efectivament, el que puc dir-li és que una de les primeres coses que hem de fer és donar confiança a l'empresariat i donar confiança als ciutadans i a les ciutadanes. Per tant, ja que l'ordenació del territori té tanta d'importància dins les distintes polítiques de la comunitat autònoma jo el primer que he assegurat és que els nostres directors d'Ordenació del Territori no acabin a la presó. Jo crec que aquest és un tema molt important per a la confiança que hem de donar a la ciutadania.

(Aldarull a la sala)

Per altra banda vostè em parla d'inversions, efectivament, patim en inversions moltes distintes problemàtiques. Clar que sí, i per això parlem amb l'Estat per veure com podem fer-hi front. Vostè diu que no hem fet res i jo li puc assegurar, i jo ho he dit en distintes ocasions, després d'una panxada ve mal de panxa i vostès pegaren panxades a nivell de l'economia i en aquests moments tenim tota una sèrie de dificultats, una part per l'alentiment econòmic que ens ve de fora i l'altra part per l'abús que va haver-hi en aquesta comunitat autònoma quant a la gestió de l'economia i això ho han d'entendre, és així.

És més, li diré, una de les coses que feim, ja n'hi he dit moltes, li he dit que invertim en habitatge, fent un pla d'habitatge concertat, res de revenges, concertat amb empresaris i sindicats. Els empresaris i sindicats s'asseuen i pactam un pla d'habitatge que és fonamental per donar feina dins el sector de la construcció, i ho feim amb ells i hem aprovat una llei d'habitatge per unanimitat amb vostès, per tant, no devem ser tan mal negociadors ni devem aplicar tant de *rodillo* si som capaços d'arribar a acords. Jo agraesc que vostès en aquest cas també hagin estat capaços d'arribar a acords, per tant, en aquest sentit, jo no crec que la situació estigui així com vostè la pinta.

Per altra banda, miri, Sra. Estaràs, també dóna confiança als promotors i als constructors el darrer resum de factures que m'han presentat, puja a 96 milions d'euros de deute, 96 milions d'euros de deute. Per tant, també faig feina amb la Conselleria d'Economia i Hisenda per veure com salv totes aquestes factures perquè totes aquestes empreses si tenen aquests doblers podran continuar creant ocupació i llocs de feina, per tant, també em preocup d'ells. Sra. Estaràs, la meua idea és que amb les mesures de les competències que té aquest govern una defensar tots els nostres interessos a Madrid, només faltaria, perquè arribin les inversions que pertoquen, i ho feim, no sé vostè si ho feren també, i, per altra banda, com no pot ser d'altra manera concertar amb els empresaris i sindicats i fer polítiques sòlides, no polítiques de pim-pam-pum que llavors duen aquest resultat que tenim ara. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 3891/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges turístics de vacances.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteixen en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 3891/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i relativa a habitatges turístics de vacances. Per defensar-la té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Quan aquest any se n'han de complir tres des que aquesta cambra aprovés la Llei de comercialització d'estades turístiques de vacances, aquest grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular, torna novament a portar en aquesta cambra aquest debat, aquesta nova modalitat d'oferta d'allotjament per tal de

procurar fer un diagnòstic de quina era la situació en què ens trobàvem abans que aquesta llei fos aprovada i quina és la situació en què ens trobam en aquest moment, la situació en què ens trobam ara.

Fa tres anys ens trobàvem amb una modalitat turística de creixement progressiu, amb una agressiva demanda que originava una nova realitat social i una nova realitat econòmica a les Illes Balears com a conseqüència de la inclinació que tenien els visitants triant aquests habitatges per tal de poder gaudir de les seves vacances a les Illes Balears, habitatges aïllats, habitatges unifamiliars i que es concentraven a l'àmbit rural. Aquesta tendència s'obria pas, si bé reportava uns innegables beneficis econòmics és cert que s'instal·lava al marge de la legalitat amb les conseqüències d'una manca de control fiscal i administratiu important.

La legislatura passada la Llei 2/2005 s'aprovava, precisament, amb la vocació de posar a fi a una situació d'ilegalitat i per tal de regular una realitat econòmica que operava en la més absoluta de les clandestinitats. Tres anys després ens hem de tornar a fer una sèrie de preguntes. S'ha aconseguit definitivament l'objectiu que la llei pretenia? S'ha aconseguit destruir definitivament una oferta il·legal i convertir-la en una oferta turística totalment reglada? En definitiva, ha canviat favorablement aquesta situació?

Lamentablement les respostes són totes les mateixes, la resposta és no i la resposta és precisament negativa perquè encara existeix un mercat d'allotjament que a més de significar una de les més importants fonts d'ingressos, i a més d'operar com a un bon diversificador i redistribuidor de la despesa turística amb relació a l'oferta complementària, encara no ha trobat el seu espai legal que permeti desenvolupar la seva activitat amb perfecta transparència, especialment transparència fiscal.

Certament, Sr. Conseller, avui existeix un important i desproporcionat volum d'habitatges destinats a ús turístic on els seus propietaris s'han vist irremeiablement obligats a operar sota la dubtosa empara del paraigua de la Llei d'arrendaments urbans per tal de comercialitzar un habitatge que no disposa, ni podrà disposar ja, de la corresponent acreditació de qualitat que el permeti comercialitzar l'habitatge com a habitatge turístic de vacances. No obstant això el lloguer d'habitatges d'ús o per a l'ús turístic és inevitable i encara continua produint malauradament no tinguin aquesta acreditació.

El nostre criteri, Sr. Conseller, per al Grup Parlamentari Popular aquesta situació no és bona i en conseqüència aquesta situació està necessitada d'una urgent correcció perquè les conseqüències que provoca són contraproduents per a la nostra indústria turística i són conseqüències que seguidament intentaré resumir d'una forma molt sintètica.

En primer lloc provoca una manca de control de serveis per part de l'administració d'aquells serveis que són prestats i és que a diferència del que succeeix en el cas dels habitatges turístics, en aquest cas el servei ofert al visitant fuig de la fiscalització de l'administració, el que significa deixar totalment a la sort la qualitat de l'oferta que rebrà aquella persona que ens visita sense que els poders públics tinguin possibilitat de conèixer en quines condicions es presta, precisament, aquest servei.

En segon lloc, i com he dit em reiter, provoca una manca total de control fiscal.

En tercer lloc provoca una certa manca de seguretat jurídica i és que a diferència del que succeeix en el cas dels habitatges turístics de vacances, que són regulats per la seva normativa, el lloguer d'habitatges per a l'ús turístic per a períodes molt curts de temps, parlem de setmanes o bé parlem de dies, no està reflectit a la llei que precisament regula els arrendaments que és la Llei d'arrendaments urbans. És a dir, la llei pròpia d'aquesta matèria on només es regula, precisament, el lloguer de temporada i no aquells lloguers destinats a l'ús exclusivament turístic. Això és una demanda no només nostra sinó una demanda d'altres comunitats autònomes.

En quart lloc, també provoca, certament, una frustració important respecte d'aquell propietari que avui vol demanar una llicència d'acreditació de qualitat perquè, realment, malauradament la disposició addicional segona de la llei ho permeti, mitjançant la Llei d'activitats, sabem tots que aquests habitatges es concentren pràcticament a sòl rústic i l'interès general que és necessari perquè sigui concedida la llicència és pràcticament denegat en la majoria dels casos.

Senyores i senyors diputats, arribats a aquest punt crec que és del tot i absolutament imprescindible posar de manifest una sèrie de conclusions, no meves ni del meu grup, si no d'un estudi confeccionat per juristes i per economistes de la Universitat de les Illes Balears que certifiquen la necessitat que l'oferta turística que se situa fora dels canals de comercialització habituals quedi perfectament reglada. La primera data d'aquest estudi és que entre un 20% i un 25% dels turistes que arriben a l'illa de Mallorca s'instal·len a habitatges no reglats situats totalment al marge dels circuits turístics convencionals, és a dir, fora dels hotels i dels apartaments i aquells registrats com a turístics.

Una altra de les conclusions a què arriba aquest estudi és que la via de comercialització més habitual és internet i conclou que la despesa, i amb això estarem tots d'acord perquè així es va manifestar en aquell debat que vàrem tenir aquí fa aproximadament, com dic, tres anys, la despesa que realitzen els turistes a residencials, especialment a l'oferta complementària, és força superior a la que s'allotja en hotels i apartaments.

Una altra qüestió a tenir present i que ens diu aquest estudi, és que un dels principals problemes que comporta el turisme residencial és el caràcter competencial ja que alguns propietaris tenen el seu apartament registrat i qualificat com a allotjament turístic mentre altres el lloguen a tercers sense comptar amb cap tipus de permís i, per tant, eximint-se de complir les exigències legals a les quals la normativa els obliga. I encara aquest estudi treu una dada que considera molt més greu i que és de caràcter

jurídic com és el fet de determinar els vincles que s'estableixen entre arrendador i arrendatari.

Per tant, Sr. Conseller, arribats a aquestes conclusions que també el Grup Popular, el Grup Parlamentari Popular i aquest diputat fa seves i les assumeix consider que hem de reflexionar al voltant de la necessitat de regular una situació d'il·legalitat que lluny de ser mitigada mitjançant sancions de caràcter administratiu ha de trobar un espai dins l'ordenament que reconegui als propietaris d'aquests habitatges la possibilitat o bé de la seva comercialització o bé la possibilitat del seu arrendament.

Una vegada feta aquesta anàlisi consider necessari posar de manifest la veritable intencionalitat de la llei, que l'anterior Llei de comercialització d'estades turístiques presentada pel govern anterior, a la qual nosaltres donàrem suport, i aprovada per nosaltres, pels nostres vots -quan dic per nosaltres, dic pels del Partit Popular i pels d'Unió Mallorquina-, aquesta llei no ha complert la finalitat per la qual va ser creada. Miri, Sr. Conseller, coincidirem que es tractava d'una llei que havia de ser aprovada per superar transitòriament una situació d'il·legalitat, i que ho va fer, transitòriament. No obstant això, avui es tornen a reproduir els mateixos fets, es tornen a reproduir les mateixes circumstàncies i absolutament amb les mateixes condicions, amb l'agreujant que tenim una oferta que creix constantment i que certifiquem que és bona de cara a l'oferta complementària.

Sr. Conseller, no seré jo qui li digui quin remei s'ha d'aplicar en aquest cas, crec que vostè el sap perfectament, no vendré jo a dir-l'hi aquí, però sí que, com que és una de les funcions pròpies que s'atribueix a l'oposició, m'agradaria -i esper que vostè sàpiga respondre aquestes preguntes que li vull formular respecte d'aquest diagnòstic que volem fer i que esper que sigui un diagnòstic finalment encertat- saber quin és el volum d'habitatges que han estat legalitzats des de l'aprovació de la Llei 2/2005, quantes places turístiques s'han creat des de la nova regulació, quantes places turístiques existeixen en total, abans i ara, quants habitatges existeixen a l'actualitat que operen sota la il·legalitat, quants habitatges estima que operen amb aquestes condicions d'il·legalitat, quants d'expedients sancionadors s'han tramitat per part dels consells insulars -si vostè ho sap- respecte d'aquests habitatges que operen en condicions il·legals, i finalment, i crec que aquí hi ha el bessó de la qüestió, té pensat el conseller arbitrar mesures al llarg de la present legislatura encaminades a contrarestar l'efecte de la clandestinitat i de l'economia submergida que provoca aquesta situació creixent a les nostres Illes?

Arribat a aquest punt, i al final de la meua intervenció, vull que consideri, Sr. Conseller, que aquesta intervenció i aquesta interpel·lació es fan des de l'ànim més conciliador possible, amb un to absolutament positiu, però entenc que respecte d'una realitat creixent ens hem d'aturar i reflexionar en aquest sentit. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Buils, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Jerez, molt bon dia a tots. També des del to més positiu, permeti'm que li digui: poca fe, poca fe. Poca fe en un projecte que certament té una vida encara relativament curta i poca fe en una acció d'un govern que fins fa un any tenien vostès i en què posaren en marxa tota una sèrie de mesures i algunes que jo després intentaré respondre.

És certa la preocupació que tenim, i abans de començar amb la preocupació m'agradaria fer una afirmació. Una afirmació de voluntat, no de desconeixement de la realitat, però sí de voluntat política, som una oferta bàsicament hotelera i volem continuar sent una oferta bàsicament hotelera. Certament, davant l'evidència d'aquesta situació es va produir, crec que ja al programa electoral d'Unió Mallorquina fa ara cinc anys ja hi incidíem d'una manera important, la necessitat de regular un sector, un sector que existia i, per tant, pensàvem que era el moment a través d'una llei, com així va ser, amb una intervenció absolutament positiva i coordinada com es va produir, i mesos després amb el desenvolupament del decret que establia aquest desenvolupament legislatiu.

Si em permet i abans d'entrar, li puc dir que en aquests moments els expedients entrats a la conselleria pel que fa referència a habitatges turístics de vacances són 2.262, que, avui per avui, hi ha 1.765 visites d'inspecció fetes, que ja hi ha 1.350 acreditacions favorables, que n'hi ha 311 pendents d'una segona visita, que hi ha 104 expedients que entraran a la propera comissió, que hi ha 362 expedients pendents de la primera inspecció i que n'hi ha 135 pendents de documentació.

A partir d'aquí, m'agradaria destacar distintes coses com són les que... és cert que hi ha una necessitat de reglar, no tan sols en habitatges turístics de vacances, vull dir que podríem parlar d'oferta il·legal a apartaments determinats, però, primera condició, els partits que tradicionalment s'han negat a canviar la Llei d'arrendaments urbans al Parlament, que és competent per a això, han estat tradicionalment el Partit Popular i el PSOE, que eren els que podien afectar aquest canvi de la Llei d'arrendaments urbans que limita molt la dada d'inspecció de la conselleria i que dona l'oportunitat als mitjans d'inspecció de posar en marxa tots aquests sistemes, sistemes que, d'altra banda, com vostè molt bé ha dit, es basen en una recerca als sistemes de comercialització dels habitatges turístics de vacances, sistemes de comercialització per internet, difícilment assumibles i trobables en general. I, d'altra banda, dins el tema de fiscalitat, assumibles per la inspecció de l'Agència Tributària en qualsevol cas, dades que en cap moment no hem trobat coordinades, dades que han suposat que no poder tenir l'intercanvi que suposa poder tenir quines són les inspeccions que realitza la conselleria i quines són les que realitza l'Agència Tributària. Dotar de control aquesta demanda existent al mercat és una necessitat, una necessitat que es produeix bàsicament des de fa més de deu anys, fins i tot als moments que (...) de l'oferta hotelera podia tenir part d'aquesta oferta il·legal que, avui per avui, tenim constància que ja no és així. Incorporar l'oferta

d'allotjament és una de les tasques que oferim en aquests moments i assegurar la qualitat de les instal·lacions i d'aquest tipus de serveis és una altra de les tasques que s'ofereix a la conselleria.

Per tant, aquestes accions d'inspecció, incorporar totes les dades turístiques al CITTIB perquè les pugui dur als seus resums i seguir el control de qualitat són les tasques que estam desenvolupant. També desenvolupam sistemes de recerca informàtics, no m'agrada dir marques comercials, però els sistemes de recerca automàtics que estam desenvolupant en aquests moments permeten la trobada de la comercialització il·legal en temps real. El que sí és cert és que -quan aquests sistemes no existeixen, i no han existit en els anys que duim en democràcia- sabent que aquest problema no és un problema creat en aquests passats dotze mesos sinó que ve d'enrere- era una tasca que consideràvem que s'havia d'haver fet ja amb bastant antelació.

La situació de poder tenir acreditat i la relació que, avui per avui, dins la comissió de seguiment en els habitatges de vacances, ens duen a pensar que és cert com diu vostè que hi pot haver una certa oferta il·legal, que estam perseguint d'una manera acurada, que posam mitjans tecnològics per poder-ho dur endavant, que hem tengut alguns intercanvis amb l'Agència Tributària per poder dur endavant aquest control, aquests intercanvis de les inspeccions, i, per tant, som conscients de la seva existència i estam posant-hi remei després de molta estona.

Les noves situacions, el volum d'habitatges, el volum de l'oferta que ens diu l'estudi. Miri, existeixen al voltant de 400.000 places hoteleres a les Illes Balears actualment. Aquestes places que estam reglant poden significar en aquest moment entre 15 i 25.000, i hi ha entre 14 i 16.000 places hoteleres també en situacions especials. Per tant, podríem parlar en aquest moment d'unes 430.000 places. L'oferta hotelera reglada o l'oferta que en aquests moments està en tràmit de reglar-se, és cert que en els darrers anys, llevat de casos molts especials i d'hotels de categoria important, no ha crescut i sí ha crescut el nombre de passatgers que arriben. No obstant això, com també em recordava el seu company de grup i exconseller, sí que és cert que les estades i les pernoctacions han baixat i que, per tant, estam en unes situacions similars. Que això s'acosti al 20%, tenc els meus dubtes. En qualsevol cas em preocupa la seguretat amb què vostè diu que coneix casos concrets de tanta oferta il·legal, li agrairé que ens doni noms i llinatges perquè van contra el sistema, van contra la possibilitat de creixement de tota la gent que està dins aquest sistema, i nosaltres estarem encantats, davant qualsevol tipus de denúncia amb noms i llinatges, de fer les inspeccions pertinents perquè no es produeixi, sigui en habitatges de vacances no reglats, sigui en apartaments o en allotjaments turístics, perquè creim i consideram que és la manera de dur endavant la seva recerca a través de la comercialització, com vostè sap i molt bé ha dit és complicada, els serveis d'inspecció hi tenen especial cura, com he dit estam en fase de tenir les dades de la inspecció també de l'Agència Tributària, però, en definitiva, davant qualsevol denúncia aquest conseller enviarà els serveis d'inspecció allà on vostè amb nom i llinatges ens digui que s'està produint, perquè nosaltres estarem encantats que això s'aculli al sistema legal que aporta impostos, com n'estan pagant molts els altres i que, per tant, estarem encantats de poder perseguir i sancionar.

En definitiva, em sap greu perquè tenc fe que aquesta llei i aquest desenvolupament del reglament aporti molta claredat a aquest sistema. Crec que tot i que en aquest moment s'obris un termini no hi serà de més algun amb el consens del màxim de forces polítiques de parlar de quines situacions reals hi pugui haver al futur i de parlar-ne, no com a (...) només de la conselleria, sinó com a consens generalitzat, per aflorar totes aquestes situacions que existeixen de fet i que a vegades no podem trobar.

En definitiva, tampoc no vull compartir la seva visió tan pessimista del moment, una visió que s'ha perllongat en els darrers anys. Nosaltres tenim la voluntat de dur endavant i, sobretot, d'acabar de desenvolupar el que ha estat tot el reglament que, avui per avui, està molt avançat, almanco, almanco, per no dir més, al mateix ritme que el passat equip de govern de la seva conselleria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils. Per fixar posicions i per un temps de cinc minuts tenen els representants del Grup Parlamentari Mixt la paraula. Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, he de reconèixer que m'ha costat una mica, amb aquest redactat tan peculiar que té la interpel·lació del PP, sobre habitatges turístics de vacances, entendre de què anava exactament la cosa. El títol, per sort, és ben clar, però treure l'entrellat de les quatre línies següents és bastant complicat.

No fa falta que comentem una vegada més la importància que té el turisme per a les nostres illes i com és de clau aquest sector tant per al nostre present com, ben segur també, per al nostre futur. Sent tan fonamental com és el turisme a les nostres illes, sent tan bàsic per a la nostra economia, em resulta estrany que al Parlament de les Illes Balears se'n parli tan poc, que no hi hagi debats al voltant del tema. Em sorprèn -estic contenta- per tant, que avui hi hagi ocasió de parlar-ne i que d'acord amb això el conseller de Turisme... perdonau. No voldria pensar que el turisme és tan clau a aquesta comunitat que no en parlam, que ja està tan sacralitzat i que, per tant, el conseller de Turisme esdevé una mena de savi confucià que treballa lluny del soroll, en silenci, dins les torres d'Ivori i sobretot a "repaio" del Parlament.

En aquesta interpel·lació es comenta un aspecte específic, molt concret, que afecta una part del sector turístic a les nostres illes, la dels habitatges de vacances. Aquesta qüestió ve regulada pel Decret 55/2005, que desenvolupa els articles 15 i 23 de la Llei general turística de les Illes Balears 2/1999. Em sorprèn el títol, una llei general turística seria una llei que se n'aniria de vacances, mentre que una altra cosa seria una llei general de turisme, com que la llei se n'ha anat de vacances, aquí hi ha coses ben males d'ordenar. És el títol, Sr....

L'article 15 de la Llei general turística -usem el títol que se li dóna oficialment- classifica els tipus d'allotjaments turístics i un d'aquests tipus és el d'habitatges de vacances, a partir d'aleshores se'ls apliquen les exigències aplicables a les empreses turístiques d'allotjament, la llei amb el Decret 55/2005 estandaritza els requisits mínims per a aquests tipus d'establiments. Usant algun tipus d'eufemisme podríem dir que aquest decret es complementa amb la Llei 2/2005, de 22 de març, de comercialització d'estades turístiques a habitatges, que fixa uns estàndards de qualitat mínims que han de tenir els habitatges turístics. Aquesta és la legislació que tenim i que hi ha hagut fins ara en vigor.

Quina política que no sigui la de complir la legislació vigent ha de tenir un govern? Actualment se segueixen tramitant acreditacions de qualitat i atorgant permisos d'acord amb la llei. Per tant, el debat a tenir seria, en quin sentit s'ha de modificar, si s'ha de modificar alguna cosa més que el títol -que això és evident-, la Llei general turística? S'hi està treballant? La preocupació del PP pot ser sorgeix dels possibles canvis que s'hi puguin introduir. En aquestes qüestions s'ha de buscar sempre que la llei sigui efectiva i no desvincular-la de la realitat. A Eivissa, per exemple, no ha funcionat la Llei de comercialització d'estades turístiques a habitatges, ni el consegüent Registre d'establiments vinculats, també, en aquesta llei, problemes concrets que han afectat com la figura del comercialitzador. Per tant, les lleis males de complir o a vegades fetes a mida de característiques molt específiques potser que no funcionin. Ho ha dit també així el Sr. Jerez. El debat és, en quin sentit s'ha de reformar la Llei general turística perquè resolgui aquest tipus de situacions? Entenem que aquesta llei hauria de recollir la casuística particular i s'hauria de consensuar entre els diferents sectors, tot tenint en compte, per exemple, la qüestió del turisme residencial, també s'han de revisar les normatives com la que afecta el turisme rural i també moltes altres.

El turisme s'ha de regular, efectivament, però no s'ha de deixar d'observar el que passa. No ens podem perdre en una hiperregulació i que, mentrestant, ocorrin coses com les condicions en què es treballa a les empreses de Fernando Ferrer, a Eivissa, que són una autèntica vergonya per a tots.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la veritat és que fixar la posició del meu grup davant aquesta interpel·lació no és fàcil perquè no hem entès exactament quin és el seu objectiu. És a dir, el que creim -i així ho ha afirmat el conseller- que fa avui la Conselleria de Turisme és desenvolupar i aplicar la normativa respecte d'habitatges de vacances, etc., que es va dictar la legislatura passada. Tan senzill com això. S'ha anat executant, s'han anat fent les inspeccions que preveia la llei, s'han donat les acreditacions previstes a la llei i, per tant, no entenem, en realitat, quin és el canvi que hi ha hagut. Tal vegada, si la situació de fet ha canviat i és molt més greu, jo no compartesc la visió un poc alarmista del Sr. Jerez, dient que si hi ha una allau de... si realment hi hagués una allau d'habitatges de vacances il·legals o irregulars, allò d'il·legal és molt discutible, o irregulars, tal vegada haurien de posar normes o actuacions especials, però si hi és, digui-ho i, com li ha dit el conseller, digui on, quins, a quins municipis, amb nom i llinatges, si no, el que hem de fer és aplicar la llei, ni més ni manco, cosa que s'està fent.

La veritat és que jo ho deixaria així, és a dir, aquestes lleis varen ser bones, aquestes normes varen ser bones, es va regular una activitat on hi havia una llacuna, però jo ja no ho remenaria pus i menys amb partits que no formen part d'una esquerra radical que regula, que intervé, que fiscalitza, que sanciona, sinó amb partits que, almanco un sector, són o es diuen lliberals. És a dir, està bé reglamentar, però una vegada que s'han cobert unes garanties, una vegada que s'ha cobert una defensa dels consumidors i una vegada que s'han cobert uns requisits de qualitat, deixem-ho així, no hi afegim perquè arribarà que serà -com ja s'ha dit aquí- una hiperregulació que tanmateix el món, i més un món tan canviant com és el turístic, sempre anirà per davant de la hiperregulació reglamentàstica que vulguin fer. O sigui que allò d'infraccions, fiscalitzar, sancionar, però bé!, està bé, sempre i quan sigui una llei de mínims com s'ha fet aquí. A més, que la varen fer vostès a l'anterior legislatura, que des d'aquí els aplaudim i a més, els deim que s'executi, que és el que s'està fent.

Però és que, a més, aquesta activitat té uns beneficis econòmics, crec que innegables. És una activitat que ajuda un turisme de qualitat, no oblidem que els consumidors que vénen amb aquest tipus d'oferta són d'alta qualitat, que a més ajuda també tota l'oferta complementària, solen ser clients de restaurants, de lloguer de cotxes, etc. No es fiquin en més problemes de si llei d'arrendaments urbans, de si és temporada o no és temporada, o usos turístics perquè -si vol un consell- la frontera jurídica aquí on acaba un ús turístic i si és de vacances i si puc llogar a un ciutadà de la Unió Europea, si puc llogar o si simplement per internet puc intercanviar la casa pagant o no pagant, no es fiqui en problemes d'aquests perquè no en sortirà. Deixi de fer una hiperfiscalització, no entrem en confusions jurídiques i per tant, passem, simplement, a fer una cosa tan senzilla com és que la Conselleria de Turisme apliqui la llei, com aquesta, tal com s'ha d'aplicar qualsevol altre amb serenitat i sobretot complint les garanties que això al final és el que ens interessa a tots, les garanties tant sanitàries com d'habitabilitat i econòmiques. No intentem hiperfiscalitzar això perquè ni això, però sobretot això, ni altres coses funcionarien.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, a la seva intervenció ha dit una qüestió amb la qual estam totalment d'acord i és que som una oferta bàsicament hotelera. La veritat és que amb aquesta dicotomia entre turisme hotelier i turisme residencial el grup BLOC i PSM-Verds sempre s'ha manifestat a favor del turisme hotelier, però és cert que la realitat és que el turisme residencial existeix, que és una part molt important de la nostra oferta i que ha crescut amb el temps. També és veritat que vendria una altra discussió sobre els motius de per què aquesta oferta ha crescut i si s'ha impulsat o no s'ha impulsat des de les administracions aquesta oferta de turisme residencial.

El cert és que el tema que ens ocupa avui està regulat al Decret 55/2005, desenvolupament de la Llei general turística, com s'ha dit, i es tracta de regular habitatges que es comercialitzen directament o a través d'operadors turístics per períodes de curta durada, habitatges que es comercialitzen durant, bàsicament, la temporada turística i que la resta de l'any solen tenir un ús residencial per part dels propietaris. Bé, la veritat és que la regulació anterior no va donar els fruits que s'esperaven i l'any 2005, per tant, es considera necessari simplificar els requisits establerts fins a aquell moment a través de l'esmentat decret 55/2005 i per tant, ens trobam a donar sortida a tots els possibles fraus de llei que existeixen.

En primer lloc, hi ha una qüestió i és el problema de distingir el que són els lloguers derivats o regits per la Llei d'arrendaments urbans i el que seria activitat turística, la línia de separació entre uns i altres és poc clara en moltes ocasions com ja n'han fet referència anteriors portaveus. La veritat és que és difícil trobar aquesta diferenciació i, per tant, moltes vegades és veritat que s'oculten activitats turístiques amb l'aparença d'un contracte de lloguer i lògicament quan es tracta d'activitats turístiques s'hi han d'establir uns estàndards de qualitat mínims que puguin oferir-se a l'usuari. Bé, de fet, la passada legislatura es va aprovar la Llei 2/2005, de comercialització d'estades turístiques a habitatges, desenvolupada per un decret posterior, el 17/2006, en què es constata la inclinació progressiva dels visitants a optar per estades en habitatges no regulats, i es desenvolupava una activitat, per tant, al marge de la legalitat amb un clar descontrol administratiu i tributari. La Llei 2/2005 pretenia regular aquesta realitat, tot i que un dels impulsors d'aquesta llei, en aquest cas hem sentit el portaveu del PP que ja ens manifesta que pensa que aquesta llei que ells varen impulsar no ha complert el seu objectiu; bé, la veritat és que és veritat que estam xerrant d'una comercialització moltes vegades a través d'internet, amb les dificultats que suposa seguir aquesta comercialització a través d'internet, únicament i exclusivament xerram d'habitatges unifamiliars aïllats, no per tant, de la resta de veritat que hi podria haver d'oferta. En definitiva, aquesta llei el que preveia a la seva disposició transitòria primera era un termini de sis mesos per regularitzar les situacions de tots els habitatges que estiguessin inclosos dins la norma. Avui el conseller ens ha dit que segons les dades de la Conselleria de Turisme es varen presentar més de 2.200 expedients de legalització dels quals

encara en queden uns centenars pendants de rebre l'acreditació prevista i supòs que el conseller el que farà serà seguir la tramitació corresponent.

El nostre grup en el seu moment va ser crític amb aquesta llei de la qual parlam, per tota una sèrie de mancances que tenia, de fet varem presentar tota una sèrie d'esmenes que, des del nostre punt, varen millorar el text defensat aleshores pel PP i per UM, però veim que un dels grups impulsors ara considera que hi ha d'haver una urgent correcció d'aquesta situació. Bé, pens que el conseller ens ha explicat la voluntat política de la conselleria d'aplicar la normativa vigent... d'acord amb la normativa aprovada la passada legislatura i per tant, continuar amb la tramitació de tots els procediments oberts i, com no podria ser d'altra manera -tal com ha dit el conseller-, l'obligació de la Conselleria de Turisme és exercir les seves funcions de control del compliment de la normativa turística aplicable a cada cas, amb les inspeccions corresponents i si és necessari obrir els corresponents expedients sancionadors.

En tot cas, la regulació dels lloguers turístics globalment i al marge d'aquesta normativa que ja tenim hauria de ser objecte d'una discussió i d'una posada en comú més àmplia que, en tot cas, si s'ha de fer, suposam que sempre hi haurà temps.

Molts gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Crespí.

LA SRA. Crespí I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens trobam davant la interpel·lació presentada pel Partit Popular sobre la política que pensa dur el Govern en relació amb els habitatges turístics de vacances. M'agradaria fer abans de res una breu introducció al tema.

Per una banda, i crec que és molt important repetir-ho, el nostre model econòmic passa fonamentalment per un model turístic lligat al nostre model territorial. Hem de tenir en compte el nostre entorn i el nostre territori com a part important del nostre atractiu turístic. Com tots sabem, la major part de la nostra economia es basa directament i indirectament en aquest sector, tant el que serien les pernoctacions com la restauració, l'oferta complementària i tots els sectors que l'envolten, empreses comercialitzadores, distribuïdors, empreses de manteniment, etc. Volem -i ja ho hem repetit moltes vegades- un model turístic basat en la qualitat i la diferenciació, el que més ens pot diferenciar d'altres zones turístiques on es fa un producte de característiques similars és aquesta qualitat i diferenciació, qualitat tant en el servei com en l'atenció als clients, com en les infraestructures.

Davant l'oferta que tenim a les nostres illes, la Llei general turística a l'article 15 recull les següents tipologies d'empreses turístiques d'allotjament: establiments hotelers, apartaments turístics, habitatges turístics de vacances, càmpings o campaments de turisme i establiments d'hotels rural, turisme interior i agroturisme. És molt important que des de l'administració es regulin quines són les característiques de cada un d'aquests establiments perquè compleixin tots els requisits de qualitat i seguretat i, a més, s'ajustin al nostre model turístic. Aquest model turístic -així ja ho ha remarcat el Sr. Conseller- es basa principalment en el sector hotelier, però no es poden deixar de banda aquests altres tipus d'establiments que corresponen a una demanda real.

Per tant, davant aquesta classificació d'empreses turístiques -i ja entrant en matèria en la interpel·lació que avui ens ocupa- la funció de l'administració ha estat posar ordre a una situació que es venia produint des de feia anys, amb una fórmula senzilla es podia veure que gran quantitat dels turistes que arriben a les nostres illes no s'allotgen a cap de la tipologia diguéssim legal o reglada d'establiments, el nombre d'arribades d'estrangers amb pernотacions a les Illes era molt superior a les places hoteleres reglades. El que des de l'administració s'havia de fer era reglar una nova situació que es venia donant i que estava al marge de la normativa vigent en aquell moment. El que es va fer és establir un marc legal i uns principis generals de regulació d'aquesta activitat turística. Fins a la data, ens trobàvem amb una oferta que no complia cap tipus de requisit quant a qualitat i seguretat, i que a més no estava recollida a efectes fiscals com a activitat turística, sinó que es feia sota l'aparença de contractes de lloguer d'habitatges habituals i fugien del pagament dels impostos corresponents. Es tractava d'habitatges on s'alterna l'ús turístic amb el residencial i que es comercialitzen directament o mitjançant operadors turístics.

Amb tot això el que s'ha pretès és donar una seguretat jurídica, tant al propietari comercialitzadors i als usuaris de l'habitatge, així com establir tota una tipologia i uns requisits per a cada un d'aquests habitatges. S'ha d'inscriure l'habitatge turístic amb un procediment que va des de l'autorització prèvia a una ja definitiva, autorització d'obertura i, per una altra banda, s'ha d'inscriure l'empresari. Tot això ho tenim recollit a la Llei 2/2005, del 22 de març, de comercialització d'estades turístiques, amb el seu desenvolupament al Decret 17 del 2006 i el Decret 55/2005, del 20 de maig, de regulació d'habitatges turístics de vacances, i que és el desenvolupament de la Llei general turística.

Amb aquesta normativa, com ja ho ha explicat el conseller, es va establir un termini de regulació d'aquesta situació i tots els expedients que es van presentar -uns 2.000 i busques- han passat el seu procés del qual un 37,5% està pendent de rebre acreditació definitiva. Actualment i com a objectiu de la conselleria, i així ens ho ha vengut dient el conseller, és que el compleixi aquesta normativa turística i que es facin aquests controls necessaris per al seu compliment i, del contrari, s'obrin oportuns els expedients sancionadors. Des de la conselleria s'ha de perseguir que tots els establiments compleixin la normativa. Per tant des del nostre grup parlamentari encoratjam la conselleria de Turisme a continuar fent feina en aquesta línia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del grup autor de la interpel·lació té la paraula el Sr. Jerez per un temps de 5 minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, començaré amb la intervenció que ha tengut el conseller. Jo estic d'acord que l'oferta hotelera és l'oferta bàsica d'aquestes illes, aquí no ens allunyarem un de l'altre, aquí no ens distanciem perquè efectivament és així, però jo crec que és important reconèixer una creixent demanda d'un turisme que va destinat a un altre tipus d'oferta, que és precisament el d'habitatge turístic. Jo crec que això no hem d'escapar d'aquí perquè res no roman, tot canvia, fins el turisme, Sr. Conseller, fins el turisme canvia, fixi's vostè, fins el turisme. Per tant no anem a menysprear res perquè crec que, aquesta oferta turística, l'hem de tenir ben present i amb molta consideració.

Una de les preguntes que li he fet és quin nombre d'expedients sancionadors hi ha hagut. No sé si m'ha contestat, crec que no m'ha contestat. Jo crec que això és fonamental per saber quin volum d'il·legalitat hem detectat, i en base a aquest volum d'il·legalitat que hem detectat podem fer un diagnòstic ben acurat, però jo crec que vostè no m'ha contestat aquesta pregunta, però en qualsevol cas si vostè ho mira, ho veu i ho revisa, se n'adonà de la creixent il·legalitat que en aquest sentit hi ha.

I tampoc no m'ha contestat la principal pregunta que jo li he fet, que el bessó de la qüestió i la hi tornaré a fer: té pensat el conseller arbitrar mesures al llarg de la present legislatura encaminades a contrarestar l'efecte d'aquesta clandestinitat i l'economia submergida que provoca aquesta situació? Té vostè intenció d'això? No li deman res més. Jo no li deman res més, res més. Vostè digui'm que sí o vostè digui'm que no.

Contestant-li a una altra qüestió, miri, jo conec efectivament molts de casos que se situen al marge de la legalitat, els conec, certament, però jo li diré per què els conec, i els conec perquè precisament a la meua feina professional m'arriben expedients sancionadors d'una sèrie de persones que han estat objecte de l'obertura d'un expedient. Lògicament l'administració actua, certament, i actua bé; què vol que li digui?, que actua bé.

Miri, una altra qüestió que crec que és necessari posar de manifest avui damunt aquesta tribuna: no és cert el que vostè diu, no és cert que allà on s'ha presentat la modificació de la llei d'arrendaments urbans el Partit Popular s'hi ha oposat, i jo li diré: miri, l'anterior conseller de Turisme a la conferència sectorial de turisme ho va plantejar quatre vegades, i aquestes quatre vegades, la modificació de la Llei d'arrendaments urbans, no se li va fer cas. I és més: a l'anterior legislatura en el Congrés dels Diputats es va portar una iniciativa en aquest sentit, portada pel Grup Parlamentari Popular, on precisament el Partit Popular, com no podia ser d'altra manera, va votar que sí i el Grup Parlamentari del Partit Socialista ho va rebutjar. Miri vostè, més clar aigua, Sr. Conseller, més clar aigua.

En qualsevol cas, miri, la veritable intenció de reformar la Llei d'arrendaments urbans la veurem en comissió, perquè aquest grup parlamentari ha presentat una iniciativa parlamentària en aquest sentit, l'hem presentada. Per tant tendrem oportunitat de saber on es posicionen vostès, on estan, si volen contrarestar aquesta il·legalitat i convertir-la en una oferta possible o volen continuar mantenint-la al marge de la il·legalitat.

I respecte a la resta de grups parlamentaris, miri, Sr. Vicens, estic d'acord amb vostè: vostè no ha entès avui aquesta interpel·lació, estic perfectament d'acord amb vostè perquè amb la seva intervenció vostè a mi m'ho ha perfectament demostrat. Jo simplement venc aquí per fer una reflexió, per intentar fer un diagnòstic i si hi ha alguna irregularitat a corregir que es faci, perquè n'hi ha, perquè avui la diferència que teníem fa tres anys..., no n'hi ha, és que és la mateixa, és que la demanda és creixent, és que l'oferta és la mateixa, és que la clandestinitat encara existeix. Per tant la pregunta és: hem d'arbitrar mesures sí o no?, és la mesura adient modificar la Llei d'arrendaments urbans sí o no? Jo no deman res més, i això no és una qüestió d'urgència, això és una qüestió de necessitat; no és d'urgència, és una qüestió d'absoluta necessitat. I, Sr. Vicens, miri, jo només li dic una cosa: que vostè no en doni consells si no ha entès de primeres aquesta interpel·lació, no me'ls doni perquè no els puc prendre. Primer entengui vostè per què venc jo aquí; entre altres coses per fiscalitzar l'acció del Govern, i quan una vegada ho entengui permeti's donar consells que jo ja els prendré o no, d'acord?

Res més. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica i per un temps de cinc minuts té la paraula el Sr. Buils.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Els serveis d'informació funcionen. Sra. President, senyores i senyors diputats, Sr. Jerez. Bàsicament, jo li diria que m'agradaria primer acabar el procés que hem obert, de posar en marxa tota la documentació, de posar i acreditar tots els habitatges que hi ha, de posar en valor tot el que aprovarem al seu moment. El turisme canvia, més clar aigua, sí, però en nou mesos no ha canviat tant, no ha canviat tant, Sr. Jerez, en nou mesos, i, per tant, consider que el primer és acreditar aquests habitatges, acreditar aquests habitatges de vacances.

Li donaré dades del mes d'agost, 55 actes d'infracció, 63 expedients oberts. La conselleria funciona, crec que bé, crec que en aquest moment hi ha molta feina d'acreditació d'aquests habitatges de vacances, m'agradaria tenir als serveis d'inspecció una possibilitat de més temps, i sobre la pregunta si s'han d'arbitrar mesures, dic que sí, s'han d'arbitrar mesures, mesures referents a aplicar la llei i a anar a cercar dins les noves tecnologies les fórmules de comercialització, més clar també, aigua, Sr. Jerez. Mesures que, entre d'altres, suposin recerca dins la xarxa, que no he trobat dins la conselleria, aplicatius que en aquests moments no existien, que permetin als serveis d'inspecció sense moure's saber qui ho està comercialitzant.

I sobre l'altre tema, als altres grups parlamentaris agrair-los la intervenció, jo crec que necessitam en aquests moments una tasca important, sobre la qual he donat ordre ja als serveis jurídics, de simplificació de la Llei general turística, ja ho he anunciat en segons quins fòrums, de posar en marxa una reforma de la Llei general turística, però no serà una reforma que tenguí un tràmit excessivament ràpid, crec que l'hem de consensuar bé amb tots els sectors, també amb els grups parlamentaris, hem d'aconseguir fer una llei al final que permeti simplificar, però que permeti mantenir aquest estatus econòmic que tenim i, per tant, ho farem amb tota la cura que sapiguem.

En definitiva, estam convençuts que la llei es pot continuar aplicant, aplicarem aquests criteris de noves tecnologies per poder ajudar els serveis d'inspecció i aplicarem amb el màxim rigor la legislació en aquest cas no tan sols d'habitatges sinó d'altres que anem trobant al llarg de la legislatura. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4387/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3126/08.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4387/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3126/08. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció per un temps de deu minuts. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Membres del Govern que tenen l'amabilitat de ser presents en aquest debat i demostrar el seu gran interès pels temes educatius, i als quals agraesc moltíssim que siguin dins la cambra.

Voldria començar dient que aquesta moció correspon a la interpel·lació que fa quinze dies vàrem veure sobre qüestions educatives i, naturalment, s'hauria pogut adreçar a moltes altres qüestions que varen sortir al debat, algunes proposades per jo mateix, altres fruit del debat de la consellera i d'altres intervinents d'altres grups polítics, però no era possible parlar de tot, m'hagués agradat fer alguna resolució sobre política d'admissió de centres, sobre política de convivència, l'Observatori de la convivència, sobre qüestions sindicals, de concertació amb l'escola no pública, amb l'escola concertada, per cert, sigui dit amb tota la simpatia i tot el respecte, vaja encàrrec que ens ha enviat avui matí la consellera al capítol de preguntes, contestant una pregunta que li feia el Sr. Alorda, aquí present, diu: "cont això, no perquè tinguin dret vostès a saber-ho, sinó perquè avui matí s'ha filtrat i s'ha publicat als diaris". Està bé com a argumentació i val la pena, ho paga, posar-la de relleu per saber quina és la mentalitat d'alguns membres d'aquest govern. Els diputats no tenen dret a saber les coses perquè tinguin un dret a conèixer el que passa, sinó perquè com que s'ha filtrat avui matí ho puc contar aquí amb tota tranquil·litat. Rebutjable i lamentable.

Però, com que no podia parlar de totes aquestes qüestions, m'havia de concentrar en cinc coses concretes, i aquestes són, en primer lloc, una substitució d'una norma i una publicació d'una norma. Són les dues primeres. La tercera és la revisió d'una norma, i la quarta i la cinquena són dos temes que jo vaig llançar al debat de la interpel·lació i no tengueren resposta per part de ningú, i jo vull insistir i vull conèixer l'opinió de la cambra, ningú no va parlar d'aquestes dues qüestions, i jo vull conèixer l'opinió de la cambra.

En primer lloc, es pretén la substitució del Pla de tercera llengua per una norma en forma de decret que reguli el desplegament de la tercera llengua a les escoles de les Illes Balears, convendran amb mi mateix que la seguretat jurídica d'un tema tan complex: saber exactament on som, és saber exactament què volem fer i saber on volem anar, exigeix el rigor que implica sempre regular les qüestions a través d'un decret, un decret és una norma pública i publicada al butlletí oficial, informada pel Consell Consultiu, informada pel Consell Escolar de les Illes Balears, té un pes jurídic molt més gran que una instrucció i molt més gran que una ordre que en un moment determinat pugui dictar la consellera de torn. Per tant, crec que és important que sobre aquesta qüestió tan essencial hi hagi una regulació clara, pot ser fins i tot que arribem a algun tipus d'acord, aquesta pretensió no és altra més que tenir una normativa que reguli aquest aspecte perquè, en aquests moments, a més, està en vigor precisament un decret sobre aquesta qüestió que no ha estat anul·lat ni derogat, sinó que simplement ha estat de paraula, declarat en suspens, com si els consellers del Govern tenguessin la potestat que sense cap resolució una norma queda als llims de les normes, com si no existís, això és una antijuridicitat com a mínim que ha de ser esmenada. Aquest govern, a més, hauria de tenir la valentia i el coratge polític de publicar un decret com aquest sobre aquesta qüestió.

El segon punt que es pretén és publicar, abans de final de curs, va en la mateixa línia, els decrets reguladors d'ESO i de batxillerat, per tal que els claustres educatius -es diu- coneguin aquesta norma abans de final de curs. És una pretensió que també és raonable i d'alguns dels portaveus que participaren en

el debat fa quinze dies es va deduir ben clarament que els semblava bé i que els pareixia lògic i normal que dins el desplegament de la LOE es produís la publicació d'aquests decrets tan importants i que incidiran d'una manera molt rellevant dins l'activitat acadèmica dels centres, dins l'activitat organitzativa dels centres i que sembla que és d'una evidència total que els membres dels claustres puguin conèixer aquesta regulació i no continuïn funcionant, com passa, també, amb el de la llengua estrangera, a través d'ordres, d'instruccions, i que avui treim un paper i demà en treim un altre i no arribam a tenir una substancialitat normativa que reguli aquestes qüestions. És un mandat imperatiu que surtin aquests decrets, per altra banda, la LOE així ho exigeix i, naturalment, esperem que es produeixi. Quan deim abans de final de curs, deim abans de final de curs, és que el final de curs és aquí, el final de curs no és d'aquí sis mesos, no, el final de curs és d'aquí 15, 20 o 25 dies. Per tant, devers Sant Joan -que és ben aviat- necessitaríem saber, tenir aquestes normes i tenim dubtes que sigui així. I de les intervencions que se suscitarem fa 15 dies, molt especialment de la intervenció de la consellera, no es va deduir en absolut que això fos així. Per tant, deman que la cambra doni suport a aquest plantejament que és un plantejament totalment coherent i lògic.

I aquestes són les dues primeres qüestions normatives a què m'interessa que vostès donin suport.

També hi ha un tercer tema normatiu que és la revisió del decret d'educació infantil 0-3 anys. Per què pretenem la revisió d'aquest decret? Per dos motius. Primer, en el sector -intentaré ser molt breu i molt clar-, en el sector privat hi ha un descontent respecte d'aquesta norma, hi ha una qüestió manifesta manifestada reiteradament de no negociació, de no pacte, de no voler entrar a acords que permetin que aquest visqui, i és un sector prou necessari dins els ambients familiar que reclamen que aquests serveis existeixin i es donin, per tant, aquí ja tenim un motiu per revisar això. Però tenim un segon motiu que és el sector públic, que és el que més em preocupa, naturalment, i a més perquè les coses que succeeixen en preocupen encara molt més. Els ajuntaments estan perplexos davant la situació d'aquest tema de les escoles, absolutament perplexos. Se'ls va demanar fa sis mesos una informació detallada sobre què feien en aquesta qüestió a cada municipi, quines pretensions tenien per al futur i, d'alguna manera, se'ls va fer inventariar recursos existents, propostes de futur, tot això perquè un equip de la Universitat havia d'elaborar un mapa d'escoles de les Illes Balears per poder donar resposta a la demanda existent, una vegada coneguda. Ben bé. Això està així, però a continuació reben una carta que diu que com que són tantes les necessitats, es produirà un concurs durant els mesos de març i juny, reben una carta tots els batles, jo en tenc còpia i la puc mostrar, on se'ls diu per part de la conselleria que, com que hi ha més demanda que oferta, s'haurà de produir un concurs, però és que de paraula es diu a alguns batles una cosa encara pitjor, que com que s'ha obert una línia als consells insulars, i parl concretament del de Mallorca, perquè a Menorca el tema està bastant ben resolt també amb el Consell Insular de Mallorca, i respecte d'Eivissa desconec els detalls, però sí en el cas de Mallorca se'ls diu, com que ara s'ha obert una línia amb el Pla d'obres i serveis, si vostès concedeixen ajudes complementàries a través del Pla d'obres i serveis, nosaltres els donarem la subvenció per fer les escoles. Bé, aquí ja ens trobam amb una situació, com a mínim, de subordinació, de resolucions entre diverses administracions, en fi, un petit cacau que a mi m'agradaria que algú, en algun

moment, aclarís, perquè això acabarà generant problemes i tensions dins els ajuntaments i, si no, acabarà produint alguna cosa que no ens agradaria, que al final això fos una qüestió de favoritismes i de parts i quarts que hauríem d'evitar, perquè pens que si hi ha d'haver un mapa d'escoles, que esper que algun dia hi sigui perquè s'ha pagar perquè es faci, i la Universitat se suposa que l'està elaborant i pràcticament els varem donar la feina quasi feta, perquè els ajuntaments havien recopilat tota la informació i ho traspassàrem a la Universitat, tant de bo que ho sapiguem prest i que actuem en virtut d'aquest mapa. Aquesta acusació que hem sentit tantes vegades aquí, avui també ha de valer, si s'ha de constituir un mapa d'escoles, aquest és el mapa que s'ha d'usar i aquest és el mapa que ha de decidir fonamentalment i no altres interessos, altres qüestions ni altres convenis amb altres institucions.

Bé, llavors hi ha -i acab, Sra. Presidenta- dues qüestions més. Aquestes dues qüestions poden semblar no tan rellevants, i segurament queden un poc a contrapeu dins una moció que precisament tota temes normatius i pretén la revisió de determinades normes i que pareixen dos temes que no tenen res a veure amb qüestions normatives, però m'interessa tornar a posar damunt la taula, perquè vaig quedar decebut que no hi hagués una resposta explícita i clara sobre aquestes dues qüestions. A saber, la quarta és que es compleixi la normativa relativa a acompanyaments en el transport públic escolar, res no es va dir sobre aquesta qüestió, jo vaig denunciar o, si més no, demanar si es complia aquesta normativa amb l'empresa adjudicatària, si es complia la directiva europea transposada fa dos anys i entrada en vigor aquest curs que ara acaba, si aquesta normativa es complia perquè són molt greus i molt importants les conseqüències que es podrien derivar d'un hipotètic incompliment. Com que no hi va haver resposta sobre aquesta qüestió, convertesc aquesta pregunta amb una manifestació i deman que es doni suport a una cosa òbvia, que es compleixi la normativa, que explícitament quedi acordat que es compleixi aquesta normativa, perquè tenim la preocupació i la sospita que no es compleix.

I, en darrer terme i en darrer lloc, en definitiva, un altre tema que tampoc no es va contestar i que m'interessa subratllar. Jo vaig denunciar que en algun cas, en un cas només, però un basta i no s'hauria de repetir, i a posta vull que avui es converteixi en una manifestació de voluntat, la presentació de projectes educatius d'infraestructures s'havia convertit en un acte polític de promoció política, i vaig posar un cas concret de l'escola de Binissalem, on la directa general Sra. Gener, va anar, i a la seu del PSOE, a la seu del PSOE de Binissalem, va presentar el projecte de l'opinió pública. Convendran amb mi que això no és adequat, aquestes coses no s'han de fer, hem d'evitar que passin, i el Govern no ha d'actuar d'aquesta manera. Podran dir que és una cosa anecdòtica, podria ser anecdòtica, però hi ha anècdotes que són reveladores d'actituds personals, i en aquest cas vull pensar que a nivell de director general, pens que va ser una iniciativa pròpia de la directora general que darrerament està ..., no trob la paraula exacta, com que se m'acaba el temps, per ventura no l'hauré de dir, diguem que està molt animada a participar en política.

Moltes gràcies. Deman, naturalment, el suport de tots vostès, perquè em sembla que és de justícia, que és de llei, que són propostes ben fonamentades i justes i, per tant, estic segur que tendran l'acolliment de tota la cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam ara al torn de fixació de posicions, en primer lloc té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Marí per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Com ja varem deixar ben clar a la interpel·lació que es va fer des del Partit Popular sobre aquest assumpte, donam ple suport a la política educativa que porta a terme el Govern de les Illes Balears, a través de la Conselleria d'Educació.

Voldria remarcar, així mateix, una altra vegada, que hi ha des del nostre punt de vista dos eixos fonamentals en l'actuació de govern en educació: el treball d'acollida, del tot fonamental, i el Pla d'infraestructures, també molt necessari per al normal funcionament del sistema educatiu en aquesta comunitat autònoma. També ho són tots els esforços que es fan de cara a reduir el fracàs escolar. No s'ha de plànyer inversió en educació, perquè en la qualitat de nostre sistema educatiu ens hi jugam el futur de la nostra societat, ens hi jugam el futur d'aquesta comunitat. Sé que el rendiment de la inversió en educació no és immediat, però també som plenament conscient que és imprescindible fer un esforç inversor en aquest camp, perquè a la llarga redunda en benefici del conjunt de la societat. Per tant, mentre treballi per avançar en aquests punts bàsics en matèria educativa, el Govern de les Illes Balears comptarà amb el nostre suport.

Pel que fa a la posició al voltant dels cinc punts que ens presenta el Partit Popular, puc dir sense excessiva por de sorprendre a ningú, que votarem negativament els cinc punts. Passaré a explicar-ne les raons.

Pel que fa al primer punt, en què es demana que es faci un nou decret que reguli l'ensenyament d'una tercera llengua, hi votarem en contra perquè s'ha fet una ordre perquè era el sistema, en aquests moments, més àgil i més ràpid, per treure normativa que permeti desenvolupar la tria d'una tercera llengua; els estudiants de les Illes Balears, els ciutadans, han de millorar la pròpia competència lingüística, i aquest és un camí àgil i ràpid, no veig per quina raó el Partit Popular no ho hauria de considerar de la mateixa manera. Un nou decret d'ensenyament de i en llengües és més complex i no es pot fer pensant només en la immediatesa.

Pel que fa al segon punt, he de dir que estic d'acord amb el PP en el fet que s'han de publicar els decrets com més aviat millor, però supòs que no se'ls escapa que han de passar tota una sèrie de tràmits que duen un temps, jo mateixa em vaig queixar de la lentitud dels processos que s'han de seguir en la construcció d'un centre, però s'han de fer les passes necessàries per garantir que tot es faci com toca. La Conselleria va presentar les línies mestres dels projectes de decrets als centres, s'han penjat els esborranys al web, crec, per tant, que tot plegat demostra l'interès de la conselleria perquè hi hagi informació i transparència.

Tercer punt, es demana revisar el decret de 0-3 anys i negociar amb els sectors. He de dir que he quedat una mica esmaperduda veient la proposta, si amb algun sector s'ha negociat, ha estat amb aquest, s'ha dialogat intensament amb tothom, amb PIME, professorat, associacions de pares i mares, i ara demanen que es negociï amb el sector, negociar és negociar, no claudicar davant la patronal ni exigir des de fora del govern. Si en aquestes circumstàncies algú s'ha tancat en banda, només ens du directament a sospitar que hi hagi alguna intencionalitat d'erosionar políticament, no hi ha altra explicació.

Punt quatre. Es demana una cosa que en aquests moments ja es fa, els autobusos i els acompanyants, es compleix la norma, per quina raó aquesta cambra hauria, per tant, d'instar el Govern a complir una norma que ja es compleix? Hi ha hagut problemes a principi de curs per dur-la endavant, però són problemes que s'han resolt i que estan en camí de resoldre's.

Finalment, la sorpresa ja ratlla d'estupefacció en veure el punt cinquè i últim. Es demana que no es faci un ús partidista del Pla d'infraestructures, des de les files del Partit Popular, la setmana passada la consellera Fina Santiago ens deia que pel que fa als centres sanitaris, l'anterior govern havia desenvolupat només i exclusivament a ajuntaments governats pel PP i que n'havia denegat només a ajuntaments governats per altres forces polítiques, em meravella que des del PP es pugui incloure un punt com el cinquè, i em meravella encara més si tenim en compte que, per exemple, a Eivissa, on es desenvolupen més infraestructures educatives és al municipi de Sant Antoni, governat pel Partit Popular. Trob, senyores i senyors diputats, que la bateria de punts que ha presentat en aquesta moció el Sr. Fiol, té un *crescendo* al·lucinant, que només sorprèn per la capacitat de contradicció que té una vegada i una altra l'espècie humana o bé perquè en aquests moments té més present el congrés del PP que no la política educativa de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Bé, en relació amb aquesta moció esperàvem que la concreció tengués alguna solució màgica per, diguem, als problemes fonamentals que té el nostre sistema educatiu i la nostra educació en aquests moments, que coneix perfectament el diputat Sr. Fiol, que és, sobretot, el fracàs escolar, nosaltres pensam que aquest és el gran problema de l'educació a les Illes Balears, i és evident que el fracàs escolar -ja ho vàrem dir a la interpel·lació- està íntimament relacionat amb l'escassetat de recursos del sistema educatiu de les Illes Balears, l'escassetat de recursos que també està lligada a la necessitat de més professorat de suport per l'arribada massiva de persones, d'infants immigrants, de persones provinents de fora de les Illes Balears, que s'han d'escolaritzar, i l'escassetat de recursos està relacionada amb la necessitat de més i millors equipaments.

Bé, tot i que en algun punt de la moció del Partit Popular se'n parla, d'aquest tema dels equipaments, no és el bessó ni la part fonamental dels punts que toca la moció. El nostre grup parlamentari no pot donar suport a la moció presentada, entenem que en relació amb el primer punt, és evident que s'ha de produir un decret i que moltes de les mesures o alguna de les mesures del Pla de la tercera llengua, que la consellera va presentar, s'han de convertir en norma jurídica, és evident que hi ha una situació sobre el decret anomenat de trilingüisme, una situació estranya jurídicament i que s'ha de solucionar, però com que aquest decret afectava l'anomenat Decret de mínims, allò que correspon en el nostre mode de veure no és substituir el Pla de tercera llengua per un decret, sinó elaborar un decret que reculli parcialment el Pla de la tercera llengua i que reculli la situació en què ha quedat el Decret de mínims.

En relació amb el segon punt, el Sr. Fiol és perfectament conscient que el Govern ha complert amb el seu compromís d'elaborar i tramitar aquest decret de desenvolupament de l'ESO i el Batxillerat. És un procés que s'està fent, en aquest moment els esborranys de decrets són al Consell Consultiu i, per tant, no sabem si es publicaran abans de finals de curs, com se sol·licita en el punt, però es produirà una aprovació i una publicació de manera relativament ràpida i eficaç, que és el que el nostre grup parlamentari demana a la conselleria, i la conselleria ho està complint.

En relació amb el Decret d'educació infantil, bé, aquí la veritat és que el nostre grup parlamentari està content que s'intenti avançar en la qualitat de l'educació infantil, que s'exigeixin més espais i més titulacions als treballadors d'aquests centres d'educació infantil. També està satisfet el nostre grup parlamentari amb el període de transitorietat que s'ha establert en el decret perquè aquelles guarderies i aquelles escoles que estiguessin en funcionament s'adaptin a les exigències del decret. Clar, no podem estar d'acord que no hi hagut una negociació amb el sector privat. Aquí s'ha dit per part del portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula que, efectivament, s'ha produït una negociació, s'han incorporats molts dels suggeriments que va fer el Consell Escolar, per tant, entenem que aquest decret ha estat suficientment pactat i negociat per part de la conselleria.

En relació al quart punt. És evident que si donéssim suport a aquest punt, podríem donar a entendre que no s'està complint la normativa relativa a acompanyants i entenem que aquesta normativa s'està complint. Hi ha hagut algun petit desajust, la conselleria ha manifestat el seu compromís perquè, com no pot ser d'una altra manera, aquest compliment sigui total. I per tant, no volem donar peu a mals entesos i no volem caure en interpretacions esbiaixades.

I en relació amb el darrer punt, l'ús partidista de les infraestructures educatives, no sabem si això introdueix una actitud reveladora d'allò que es feia la passada legislatura. Nosaltres no volem entrar dins aquesta demagògia, personalment podríem parlar de com es va... Vostè, Sr. Fiol, hi pot entrar, però personalment he patit la situació de l'institut del municipi d'Alcúdia i la veritat és que haguessin pogut fer molta més via i ser molt més ràpids en la tramitació, en l'aprovació i en l'execució d'aquest projecte, vostè sap la situació d'aquest municipi, però tampoc ara no vull centrar el debat sobre aquest municipi en concret, però és evident que hi ha hagut molts de municipis i molts d'ajuntaments que han patit una situació d'incapacitat de resposta per part de la Conselleria d'Educació. Aquesta incapacitat de resposta no la volem atribuir a un partidisme, la volem atribuir a una situació que ja vàrem dir a la interpel·lació, de mancança financera per fer front a totes les necessitats, si entram dins aquesta classe de debat entram, al nostre mode de veure, en uns retrets que són difícil prova i acreditació. Per tant, no volem entrar en aquestes aigües mogudes i, per tant, no podem donar suport al darrer punt.

En definitiva, no donarem suport a la moció per tot l'expressat anteriorment. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, crec que en el debat de la interpel·lació va quedar clar que un dels grans problemes, ara ho apuntava el Sr. Melià al final, és el tema del finançament, el tema dels reptes que tenim en equipaments, les ràtios de professorat, de qualitat i que tot va molt lligat també a la capacitat que tenim de dedicar doblers a l'educació, com un dels grans reptes que té el país. Però com que s'han volgut centrar, com ha dit el Sr. Fiol, en alguns aspectes més parcials de les discrepàncies en principi que es mantenen amb el Grup Popular respecte de com es du a terme aquesta gestió, nosaltres també hi entrarem, anunciant d'entrada que tampoc no donarem suport als punts que ens planteja el Grup Popular.

Bé, el primer punt que ens demanen és substituir el Pla de la tercera llengua per un decret. Nosaltres entenem que tots podem estar d'acord que els estudiants aprenguin anglès i surtin amb una prou competència d'aquesta llengua estrangera que és tan necessària per anar arreu. En això hi podem coincidir tots. I nosaltres hi afegim una cosa que ja no sé si compartim tant amb el Grup Popular i és que tot això, aquest objectiu tan positiu, tan adequat no s'utilitzi per erosionar el nivell de coneixement de la llengua pròpia i el rol que ha de jugar la llengua catalana. Si

amb això hi podem estar d'acord, no entenem que s'hagi d'estar en contra de totes les mesures que dissenya el Pla de la tercera llengua que són positives, algunes amb programes ja consolidats que es reforcen, com les seccions europees, i que ja permetien l'ensenyament de matèries no lingüístiques en llengua estrangera, prèvies al polèmic Decret de trilingüisme o ara l'empenta a la formació del professorat, que jo crec que és la clau de volta per poder garantir que realment el sistema assumeixi aquest nou repte en condicions que sigui realment implementat.

Per anar més enllà, certament hi pot haver algunes normes que hagin de tenir caràcter jurídic, però per ventura el que serà més prudent són propostes que ens suggereix la conselleria, que revisar globalment els projectes lingüístics dels centres amb tot el debat, tota la participació que això comporta, sempre tenint molt present els mitjans reals amb què compta la conselleria i el sistema en general, canviar en tot cas la normativa d'aquest aprenentatge des d'una visió global, des d'una visió (...), pràctica de l'aprenentatge de llengües. Totes les mesures contribueixen i s'interrelacionen entre elles i entenem que el més important és que al final de l'educació obligatòria es tenguí capacitat en les tres llengües, tenint molt clar que n'hi ha una que té el rol de llengua pròpia del país, que és una altra dimensió, que n'hi ha dues que són oficials i que al final amb les tres s'ha de poder anar per tot, més enllà del respecte de la llengua materna de l'estudiant que també creim que és una cosa important. Em sembla, per tant, un plantejament racional, correcte, democràtic el que ens fa la conselleria i per tant li donam suport.

Al nostre grup el que ens preocupa és que en el debat lingüístic a nivell escolar s'utilitzin mil excuses, algunes agafades més a pèl i les altres amb més sentit, el trilingüisme, la llibertat dels pares de triar la llengua d'ensenyament, o les més dures ja de qüestionar directament el nom de la llengua, de qüestionar l'oficialitat de la llengua, per intentar atacar el paper de la llengua pròpia. Com que no ho fa, ho vull reconèixer, la moció tal i com està redactada, ni ho ha fet el ponent avui a la seva intervenció, tampoc nosaltres no hi entrarem, però sí volia deixar constància de la preocupació d'aquesta utilització del debat.

El segon punt demana que el Decret de desenvolupament d'ESO i Batxillerat estiguin abans d'acabar el curs. Jo crec que també és una demanda..., ho ha dit el Sr. Fiol, és una demanda raonable, però tot du el seu procés. Actualment el projecte de decret de currículum d'ESO està en el Consell Consultiu, per tant, depèn d'una altra institució. Confiam que aquesta vegada el dictamen sigui positiu, no com l'anterior que va tenir objeccions, i es pugui publicar aquest mes o el que ve, per tant, a finals de curs.

El de batxillerat en canvi pareix que haurà d'acabar de polir-se i haurà de ser a principis de curs. La qual cosa és veritat que té aquest problema..., en tot cas com més aviat, entenc que la consellera intentarà que sigui abans. Però sí que crec que aquesta informació que és el que pretén de fons la moció, que estigui informada la comunitat educativa dels seus punts, s'ha fet a través de moltes jornades informatives, instruccions que s'han fet coneixedores, hi ha hagut una informació d'aquesta implantació i el que representarà, que crec que és el que en bona mesura intenta la moció i s'està treballant.

Sobre el Decret del primer cicle d'educació infantil, ja hem tengut també altres debats al respecte. Nosaltres donam suport que hi hagi aquests requisits de qualitat a l'hora de tenir un reconeixement per formar part del sistema educatiu, tenim molt present que no és una part obligatòria, no és un moment obligatori, que fins i tot hi ha moments com el 0-1, que, a més, és una decisió com a molt personal lligada a la situació de cada família, i que, per tant, del que es tracta és que aquells equipaments que tinguin vocació de declarar-se d'educació infantil, doncs compleixin uns mínims en tots els sentits. Han estat uns mínims negociats, parlats i amb els quals s'ha fet peu fiter que hi hagués facilitats, suport, assessorament als que no complien aquests requisits perquè hi hagués uns terminis i un suport perquè tota l'oferta existent s'hi pogués adaptar. En qualsevol cas, hi haurà una gent que jugarà amb aquestes regles i per ventura n'hi haurà d'altra que no.

Respecte dels temes municipals, ja que n'ha parlat el Sr. Fiol, tenc constància que algú està preocupat, és raonable, però també tindrà una major implicació de la conselleria. Si això representa que el nivell d'autonomia queda més condicionat per temes de convenis, per tema d'un concert, és lògic que des del moment en què no es vol assumir íntegrament tot el rol dins el camí, però jo crec que també tindrà efectes molt positius per al qui s'hi vulgui sumar. En aquest cas, per exemple, conec el cas de l'escola d'Inca, l'escoleta municipal, que fins i tot des de la direcció, des del claustre s'ha impulsat una recollida de firmes a favor del decret, per tant, també hi deu haver situacions diverses al respecte.

En el quart punt hem de coincidir, evidentment s'ha de complir la llei amb l'acompanyant. Això és evident. I crec que també és de justícia reconèixer que hi ha hagut alguns punts de dificultat. S'ha apuntat que precisament la concessió que es va deixar ha tengut dèficits en el servei, però que la dificultat de rescindir o d'intervenir-hi amb mitjans curts tenia unes conseqüències més negatives del que podria representar la millora d'una intervenció. És clar que s'ha de fer tot l'esforç i aquí s'ha de dir a la conselleria, com hi ha les inspeccions per part de l'autoritat competent que es compleixi el decret de l'acompanyant, i així s'ha de fer, però com que ens consta aquest esforç per part de la conselleria i que mirarà d'esmenar la situació heretada de concessió pel que fa al règim d'acompanyants, creim que seria contraproduent aprovar avui aquest punt de la moció, tot i que, evidentment, si té conseqüències de sancions, totes les que consideri necessàries perquè la normativa s'ha de complir i qui no la compleixi ha de rebre el pes..., hi ha d'haver una conseqüència.

El punt cinquè, que no hi hagi parts i quarts o que no hi hagi una utilització partidària de l'administració educativa. També hi estam d'acord, és evident. Però no creim que sigui la manera que sigui un acord del Parlament el que hagi de fer aquest tipus de recordatoris. De totes maneres, és cert que sempre va bé recordar al Govern que no caigui en la temptació de confondre partit i institució i si hi ha hagut elements poc elegants, crec que és bo prendre'n nota i que no es duguin a terme. De totes maneres, ja se li ha recordat, ens sorprèn..., ja no sé si dir gratament o amb un punt de cinisme, que el Partit Popular tenguí clara aquesta actuació quan ha tengut una autèntica persecució dels no afins, no d'intentar que els afins o que els propers participin dels actes institucionals de les conselleries, sinó fins i tot una autèntica persecució, com han viscut ajuntaments, com ha viscut Menorca o fins i tot inspeccions com aquells pares, se'n recordaran de l'escola de Son Sardina, per dir un cas, en els quals l'administració autonòmica els volia obrir expedient i investigar perquè havien criticat una actuació del Govern.

Per tant, ens sorprèn ara aquest nivell de bel·ligerància, sense haver entonat cap *mea culpa*. Fins i tot, recordam el nivell d'assessorament que es donava..., ara que està de moda el Sr. Hidalgo, des de la Conselleria d'Interior, des de Presidència per mirar de donar cobertura als afins. Si realment hi ha hagut canvi d'actitud del Partit Popular, ara que és a l'oposició, ho celebrem i ho anirem veient durant tots aquests anys, doncs serà bo participar-hi i hi haurà més legitimitat a l'hora de fer aquests recordatoris al Govern. En qualsevol cas, no aprovarem el punt cinquè, però com a reflexió que apunta el Sr. Fiol, i crec que tots ens hi podem sumar, crec que estarà bé que el Govern i tots plegats ens apuntem, recordem aquestes normes elementals institucionals i les duguem a terme.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo vull començar parlant un moment del sentit de les interpel·lacions i les mocions. Quan preparava aquesta moció m'ha passat una mica com li ha passat a la Sra. Marí, que el meu nivell de sorpresa ha anat pujant a mesura que baixaven els punts. Això també m'ha passat a mi, i ara ho comentaré. Jo deia que el sentit de les interpel·lacions és controlar el Govern i, en aquest sentit, totes són benvingudes i les d'educació especialment perquè ens permeten reflexionar sobre què s'està fent. Però a mi m'ha fet sempre la sensació des que estic en aquest parlament que les mocions han de servir precisament per donar solucions, per millorar aquelles coses... o per completar l'acció del Govern, o sigui per dir: "atenció, això no s'està fent". Llavors tenc la sensació, ho intentaré argumentar, Sr. Fiol, que els punts d'aquesta moció, la immensa majoria d'ells -i per això el Grup Parlamentari Socialista no els donarà suport- ja s'estan complint, s'hi està treballant, s'estan fent, ja són motiu d'una preocupació i no aporten..., tenc la sensació, aquesta cosa que em sembla que han d'aportar les mocions i pel que el Grup Parlamentari Socialista sempre està disposat a fer transaccions i a pactar.

Dic que ho argumentaré i començaré pel primer punt, allà on es demana un decret. Jo també estic d'acord que és necessari un decret. La qüestió és que -i m'agrada precisament que aquesta conselleria ho faci d'una manera diferent de com ho feia la conselleria anterior- hi hagi motius pedagògics que determinin quina mena de normativa és la que ha d'emparar les activitats, les actuacions de la conselleria. En aquest cas, naturalment que hi haurà un decret de tercera llengua, que desenvolupi aquest pla de la tercera llengua, perquè la consellera ho ha dit a les seves intervencions aquí, quan ha presentat el pla, etc. El que passa és que no serà un decret exclusivament de pla de la tercera llengua, serà un decret que farà pensar quin és el desenvolupament de la normativa que garanteix el dret de l'alumnat a poder fer servir la llengua catalana, com a pròpia, conèixer la llengua castellana en el nivell que l'ha de conèixer per poder ser bilingüe i aprendre una llengua estrangera. Això és el que farem. I per això no donarem suport a aquest primer punt.

En el segon punt demana que es publiquin, i jo també hi estic d'acord, els decrets d'ESO i de Batxillerat. En relació amb el Decret de l'ESO li comento que està previst publicar-lo abans d'acabar-se aquest curs, o sigui, a finals de juny o començaments de juliol. Com vostè hauria de saber, Sr. Fiol, la conselleria s'ha retardat per dos motius. En primer lloc per donar participació a la gent, a la comunitat educativa. I en segon lloc, perquè ha hagut de rectificar, treballant de valent, uns plantejaments que el Consell Consultiu va tirar enrera en el decret que vostè va aprovar quan estava en funcions com a conseller d'Educació. La Conselleria d'Educació creu que és molt important comptar amb la comunitat educativa i per això també en relació amb el Decret de batxillerat li comento que està previst que es publiqui a l'inici del curs proper, 2008-2009, d'acord precisament amb el calendari establert per la LOE. Li deia que a la conselleria li interessa molt la participació, sobretot amb els canvis de la comunitat educativa, s'ha preocupat, com ja han dit les persones que han intervingut abans que jo, de penjar a la web, fer reunions i dictar instruccions que acompanyen aquests canvis, evidentment no són el decret, s'estan elaborant, però acompanyen aquests canvis, el professorat que ha de fer canvis tan en l'avaluació com en la programació de l'any vinent. Ja s'està fent això i estic segura que vostè en té constància.

En el tercer punt ens demana -i el meu nivell de sorpresa ja puja més- la revisió del Decret d'educació infantil, precisament perquè es negociï amb el sector. Jo vull recordar un parell de coses molt breument en relació amb l'etapa de 0-3. Aquesta ha estat una reivindicació llargament defensada pel Grup Parlamentari Socialista en un doble sentit, en el sentit que es consideri una etapa educativa i en el sentit que sigui precisament la Conselleria d'Educació qui es faci responsable d'aquesta etapa. Per sort, això ja s'està complint. Però vostè mostra una preocupació perquè s'ha de negociar amb el sector. Jo li vull dir que en primer lloc per a l'elaboració d'aquest decret de mínims s'ha fet especial esment a donar les màximes facilitats que permetin a totes les escoles en funcionament poder-se ajustar a la normativa, el cert és que el nivell d'empreses, d'escoles que estan demanant ajustar-se a aquesta normativa fa que les ajudes siguin molt elevades. Per tant, vol dir que hi ha una negociació. En segon lloc, com deu saber, també s'han establert millores econòmiques que van fins a un 50% del preu de la plaça per a aquelles escoles que es vulguin adequar a aquesta normativa. I també s'han pres mesures molt

importants per millorar la formació dels educadors que presten el seu servei en aquestes escoles. Per què creu, Sr. Fiol, amb tot això, que no tenim en compte el sector? Per què ho creu, si aquestes coses són les que s'han realitzat i ben segur que el sector li ha passat aquesta informació? S'està negociant, es negociarà, se seguirà negociant i per aquest motiu tampoc no donarem suport al punt tercer de la moció que ens presenta.

En el punt quart em sembla que els companys que m'han precedit m'han donat moltes de les raons per les quals tampoc no hi donarem suport, encara que estem d'acord que es compleixi la normativa perquè aquesta va ser una de les reivindicacions que vàrem fer durant tota la legislatura passada en relació amb els acompanyants. Naturalment que volem que es compleixi la normativa, naturalment, el que passa és que s'està complint, a Eivissa al cent per cent, a Menorca també, a Mallorca amb més dificultats, hi va haver dificultats al començament de curs, però no sembla lògic demanar a un govern que està complint la normativa, que la segueixi complint i que, a més, rectifiqui aquelles coses que no fa. Això ja ho fa i quan no ho faci serà el moment de reivindicar-ho, quan se li doni l'oportunitat de corregir aquestes deficiències.

I a la fi el punt cinquè. Jo he interpretat una mica diferent el redactat d'allò que vostè ha dit. Si s'han fet coses de mal estil, jo no crec que s'hagin fet, però aquí no és el lloc per discutir-les, jo li donaré una altra versió i vostè seguirà insistint en aquesta. Jo em pensava, Sr. Fiol, que vostè en aquest punt, quan diu: "fer ús partidista" es volia referir a una cosa que vàrem comentar molt l'anterior legislatura, això de "fer ús partidista", què vol dir? Vol dir no fixar criteris pels quals es fan les inversions? Vol dir no tenir plantejaments generals ni planificació? A mi em sembla curiós que aquest punt sigui defensat per qui no va ser capaç de donar resposta a les múltiples preguntes fetes a través de tot el ventall d'iniciatives que té aquest parlament en relació amb quins eren els criteris pels quals es podria dir que la conselleria del PP no fes ús partidista de les infraestructures.

No vull entrar massa perquè els meus companys han donat molts exemples d'això i jo no vull parlar-ne més. Només li vull dir que en aquests moments hi ha tots els indicadors..., primer de tot ja s'ha fet un pla bianual 2008-2009 per a la construcció de les noves infraestructures, cosa que no vàrem aconseguir durant tota la legislatura passada. Un pla bianual que ja és públic i pot ser consultat per tothom. També poden ser consultats per tothom els criteris pels quals a determinades localitats es fan aquestes infraestructures, cosa que tampoc no vàrem aconseguir els passats quatre anys de l'anterior legislatura. Aquests criteris són: l'increment de la població absoluta, la saturació dels espais dels centres, la impossibilitat dels centres per absorbir la forta demanda, el grau d'obsolescència dels edificis i les ràtios aula-alumnes. De veritat, Sr. Fiol, no li sembla un xic provocatiu per part seva incloure aquest cinquè punt, quan la seva legislatura va ser el paradigma de l'opacitat a l'hora de preveure les inversions en infraestructures?

No li donam suport al punt cinquè, Sr. Fiol, i de totes maneres no s'ha d'amoïnar gens el Partit Popular perquè de cap manera no copiarem el seu mal exemple en relació a no tenir indicadors ni planificació pel que fa a les infraestructures educatives.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Entenc que vol fer ús de la paraula el grup proponent. Sr. Fiol, té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quan alguns dels que som aquí érem molt joves i la televisió era en blanc i negre, hi havia un duo de còmics que tenia molta gràcia, Tip y Coll, sortien per televisió i després de contar els acudits que es podien contar, anunciaven: *"pero no se preocupen, la próxima semana hablaremos del Gobierno"*. Jo tenc la sensació quan som aquí que passa el mateix, aquí no es pot parlar del Govern, s'ha de parlar del Govern Matas, però no de l'actual. Aquí totes les respostes giren al voltant de l'anterior gestió i de l'anterior govern i ningú no està disposat a parlar..., si vol dir alguna cosa, vostè té dret a parlar tot el temps que vulgui, Sra. Consellera, demani la paraula, intervengui i deixi de fer gestos, que crec que no li correspon... Si vol intervenir, intervengui, però no faci gestos de sí o no.

Aquesta és la realitat de les qüestions. Quan es plantegen un seguit de qüestions, vostès són lliures de dir el que vulguin i de fer el que vulguin, però al final la realitat és la que és i la realitat de les qüestions que es plantegen és la que és. Si jo hagués tengut la remota idea, no la vaig tenir mai, mai, mai, de presentar el projecte d'una escola a una seu del Partit Popular, vaja, aquí s'arma un xou de campionat! Per tant, aquesta és la realitat de les coses i a aquesta realitat em referia jo. Després vostè pot treure tots els exemples que vulgui, però aquesta és la realitat que vostès no volen acceptar. I això, els agradi o no els agradi, és una utilització partidista del poder, i ho hauríem de reconèixer, no estaria tan malament que ho reconeguessin, no passaria res.

Respecte d'altres qüestions que aquí s'han suscitat, bé, al final és un reconeixement del que s'havia plantejat aquí, els decrets no estan fets..., bé, no estan aprovats, veurem quan surti el d'ESO, sembla ser que una vegada acabat el curs. I el de Batxillerat per a després de l'estiu. S'ha dit això. Si vostè no està d'acord amb allò que han dit els grups que han parlat abans, surti a explicar-ho perquè farà molt bé de dir-nos que tot el que han dit els altres grups no és veritat, digui-ho. No ens deixi aquí amb el dubte, fent gestos dient que no, quan és el que fa uns segons ha dit el seu propi partit. Escoltin, s'haurien d'aclarir sobre aquesta qüestió!

El tema del Decret de la tercera llengua. Clar, aquí hi ha hagut diversos portaveus que l'han lligat, jo crec que d'una forma molt hàbil, al Decret de mínims. És possible que tinguem una contradicció i precisament per això s'ha de fer el decret. Precisament per això no podem viure d'instruccions amb un tema tan delicat i tan complex. Precisament per això, amb els estudis que vulguin, aquí no diu enlloc que la setmana que ve facin el decret, aquí no diu que el mes que ve facin el decret, diu que facin el decret, però que el facin. La sospita que jo tenc i que té molta gent dins els ambients educatius és que aquest decret no es farà, que s'intentarà viure a base d'instruccions i a base de (...) perquè aquest és un tema, ja els ho vaig explicar la setmana passada i els ho torn explicar avui, que és de molt difícil casament, i el desplegament d'una tercera llengua a centres allà on no hi ha hagut processos d'immersió lingüística és molt difícil i complicat de posar en marxa. I la veritat és que no crec que puguin resistir els quatre anys fent trucs i baldufes sobre aquesta qüestió. En algun moment s'hauran de banyar i dir quina és la seva posició sobre aquesta qüestió.

Jo convid que no se sorprenguin, a mi tampoc no em sorprèn que no donin suport a les propostes que jo faig, i no em diguin com he de fer les mocions i les proposicions en aquesta cambra. Estic segur que amb l'empareda de la presidenta aquí es debatran les mocions de la manera que al proponent li sembla millor, sempre i quan estiguin ajustades a les normes. Per tant lliçons, les necessàries i les justes.

En definitiva, hi ha el Decret de 0-3, aquí hi ha una confusió de concepte. Aquí es diu i s'insisteix que hi ha una negociació, que hi ha hagut una negociació amb el sector o amb els ajuntaments i tal, aquí no hi ha una negociació, aquí hi ha un cercol, un cercol és una cosa i una negociació és una altra, es passa per l'adreçador o no es passa per l'adreçador. Encara no els han dit a la gent de sector d'escolta; els han escoltat? Sí, clar, els han escoltat; hi ha hagut reunions? Sí, hi ha hagut reunions, però han recollit les propostes que feia aquest sector? No, no les han recollides, no les han recollides i, a més, no han volgut seguir negociant ni intentar revisar en quines qüestions seria millorable.

Amb els ajuntaments em reiter completament amb el que he dit, crec que hi ha una falta de claredat, no deman res més que s'aclareixi, no deman que no es facin aquestes ajudes, encara que la meua opinió és que si vostès han decidit i han imposat normativament que el procés de 0 a 3 anys és educatiu, com diu la LOE i com vostès diuen contínuament, com ha dit avui mateix la portaveu del PSOE, bé, si és un procés educatiu l'ha de finançar completament l'Estat. Per tant, qui ha de finançar el procés 0-3 no són els ajuntaments, no són els pares, no són els consells insulars i no és el Govern, és l'Administració de l'Estat que ha de finançar tot aquest procés perquè és un procés educatiu. Aquesta és la conclusió lògica del que vostès diuen.

Però, en definitiva, ja em pas del temps i no vull allargar-me més del que seria raonable. Jo pretenia, naturalment, que aquesta moció fos conseqüència de la interpel·lació, alguns no veuen clar que així sigui, la interpel·lació va ser un debat que va suggerir-me una sèrie de propostes que són les que he presentat. He dit abans que n'hi havia moltes d'altres, però, naturalment, ara ja queda poc perquè aquest període s'esgota i segur que d'aquí a l'estiu succeiran dins el sector moltes de coses que estimularan el nostre criteri i permetran que el setembre torni haver-hi interpel·lacions sobre aquesta qüestió, perquè pensam que la deriva de la conselleria no és la correcta, que no es va per bon camí, que es cometem errors, que no es dialoga amb els sectors de la forma adequada; que, en definitiva, no es regula normativament amb unes normes transparents que tothom pugui recórrer si no li agraden, no basant-se en instruccions ni en ordres de la consellera, que són *apaños* un darrer l'altre, el que vostè fa cada dia, *apaños*, avui faig una ordre i demà faig una reunió, i així no anam enlloc.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Acabat el debat de la moció procedirem a la votació. Passam a votar. Votam.

Vots afirmatius, 27; vots negatius, 30; cap abstenció.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de Llei RGE núm. 3251/07, del Consell de Mallorca, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

I passam al quart punt de l'ordre del dia relatiu al debat i a la votació del dictamen de la Proposició de Llei RGE núm. 3251/07, de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca. Per defensar les esmenes té la paraula el Sr. Rodríguez.

Quinze minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Por tercera vez el Pleno de esta cámara debate la Ley 23/2006, de 20 de diciembre, denominada Ley de capitalidad de Palma de Mallorca. Seguramente no será ésta la última vez que el Parlament tenga que ocuparse otra vez de esta norma legal en este año, estoy seguro que sin duda si no es este año lo hará nuevamente en esta legislatura, salvo que aquellos que en sus posiciones -perdón-, salvo que aquellos que de sus posiciones hacen cuestión de Estado e ignoran las propuestas de los demás rectifiquen en su obcecamiento y posibiliten un acuerdo que permita que ambas partes, los partidos que apoyan al Gobierno y el partido de la oposición, consigan parte de lo que pretenden en esta ley.

La modificación de la ley que hoy nos ocupa ha tenido diversas vicisitudes. El Consell de Mallorca cuando promueve esta modificación se olvida de la disposición adicional segunda de la ley pero también del artículo 75.10 del vigente Estatuto de Autonomía en donde se establece en ambos textos legales que el Ajuntament de Palma debe participar en la elaboración de los proyectos de ley que inciden en este régimen especial. Basta mirar las alegaciones presentadas por la corporación municipal para poder afirmar, sin ningún género de dudas, que a pesar de estar juntos los edificios de las dos instituciones, Consell y Ajuntament, la posición de ambos equipos de gobierno se sitúa de espaldas unos a los otros. En consecuencia, y por lo que establece tanto la ley como el Parlament, cumpliendo con lo que establecen estas normas legales referidas, el Parlament consulta al municipio de Palma su parecer sobre el proyecto de ley que ha remitido o que promueve el Consell de Mallorca.

El resultado es que la corporación en sus alegaciones se opone con ocho puntos al contenido de este proyecto de ley, es decir, sólo ve bien, a mi parecer, haciendo dejación de sus funciones que les sean retiradas parte de las competencias que le otorgó la Ley de capitalidad de Palma de Mallorca en lo que respecta a la modificación, a la aprobación del Plan general de ordenación urbana de Palma y en la resolución de expedientes de interés general para la realización de actividades en suelo rústico; es decir, el Consell de Mallorca proponía anular los artículos 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84 y 86 y, como he dicho anteriormente, el municipio sólo se posiciona favorablemente a una parte de las competencias incluidas en los artículos 72 y 73.

Por paradojas administrativas al no estar adecuado el Reglamento del Parlament a abril del año 91 al nuevo Estatuto de Autonomía, marzo del 2007, al municipio de Palma se le escamotea opinar sobre cómo queda la ley después de su tramitación parlamentaria, que no se parece en nada a la que vino del Consell de Mallorca y a la que fue consultada y pendiente sólo de que esta cámara la apruebe. Se le escamotea al municipio de Palma su parecer sobre una ley que le afecta directamente y que, según el Estatut, se le tiene que invitar a participar y ha de ser consultado, simplemente porque esta participación no la contempla el Reglamento del Parlament.

En esta ocasión la opinión del municipio de Palma es muy importante porque le afecta tal como queda la ley que no se parece en nada, repito, a la que salió del Consell de Mallorca y a la que fue consultado el municipio de Palma en dos temas vitales, en primer lugar en la denominación de la ciudad, si se denomina Palma o Palma de Mallorca. En segundo lugar, si las competencias urbanísticas cuya competencia era del municipio antes de la Ley de capitalidad siguen siéndolas o no, es decir, el municipio de Palma, antes de la Ley de capitalidad, tenía competencia exclusiva para la aprobación definitiva de los planes parciales, para la aprobación definitiva de los planes especiales, para los instrumentos de reparcelación y compensación, para los proyectos de urbanización y para los estudios de detalle.

Todo esto, según nuestro parecer y el de los técnicos de urbanismo consultados al efecto, y motivado por la enmienda 2398/08 retroceden al Consell de Mallorca y el municipio de Palma se queda sin estas competencias, no solamente le quitamos las que les dió la ley sino le quitamos las que ya tenía con anterioridad.

Cada vez estoy más convencido que esta modificación de la Ley de capitalidad de Palma de Mallorca no se hace para agilizar los servicios al ciudadano sino que es una modificación que se produce desde el más rechazable sectarismo político, es decir, se niega la legitimidad de los treinta votos de mayoría absoluta que aprobaron esta ley porque eran sólo del Partido Popular y se reviste de solemnidad este acuerdo de revisión cuando viene apoyada por los mismos treinta votos, igual de legítimos que los anteriores, tan democráticos y legislativos como los otros, pero que representan a tres grupos parlamentarios y parte del Grupo Mixto. De otro lado silencian que esta ley en su aprobación tuvo menos votos en contra el año 2006 que previsiblemente tendrá esta revisión, es decir, los mismos votos a favor y un voto más en contra, ésta es la diferencia del apoyo que tiene esta ley ahora, esta revisión.

De los efectos negativos que se producirán debido al recorte de competencias urbanísticas no voy a entrar, son temas jurídicos y farragosos que ustedes saben y estoy convencido que van a minimizar, pero en los próximos meses nos daremos cuenta de quién tiene razón o no, lo dije en la ponencia, lo dije en la comisión y lo digo ahora: es un error, pero ustedes siguen enmendándola y no modificándola. En los próximos meses nos daremos cuenta de lo que son o no, anticipo que esta disposición transitoria será un foco de conflictos, malentendidos y causas judiciales entre los ciudadanos y su ayuntamiento y entre éste y el Consell de Mallorca.

Sí voy a posicionarme en otra propuesta política que ustedes llevan de tapadillo, como si les diera vergüenza, como si no quisieran que nadie se enterase, pero resulta de total trascendencia para los ciudadanos de este municipio. Cecilio Metelo, fundador de la ciudad en el año 223 a.c., propone llamarla Palma como reconocimiento a la gran victoria que alcanzó con su conquista. En la época musulmana, cuando se incorpora a Córdoba, desde el año 902 la ciudad se denomina *Medina Mayurqa*, año 902. Los conquistadores catalanes, el año 1229, la denominan Ciutat de Mallorca. Posteriormente, en el siglo XVIII, a partir del año 1727, se ha denominado Palma de Mallorca, como propuso la corporación municipal en la comisión de Ley de capitalidad de Palma el año 2006.

Es decir, desde hace más de once siglos sea cual fuera la cultura que imperase en la isla el nombre de la ciudad ha tenido añadido a su título el del territorio donde se sitúa, Mallorca. Para minimizar este efecto de no consultar al municipio este cambio, para nosotros vital, de su nombre, se arguye que el nuevo Estatuto de Autonomía, o sea éste que no se respeta cuando establece que ha de participar en la tramitación de esta ley, éste que no se respeta, ahora se arguye de él. Va bien, cuando nos interesa el Estatuto de Autonomía está por encima de todo, cuando nos interesa se ignora porque el Reglamento no lo contempla, me parece muy bien.

Se arguye que el nuevo Estatuto de Autonomía denomina Palma a la capital de la comunidad autónoma, y es cierto, pero se ignora que también el primero, el del 83, la primera revisión, la del 94, la segunda revisión, la del 99, y la del 2007 por cierto lo denominan igual, pero el municipio de Palma expresó claramente en la derogación de esta ley que quería que el nombre de la ciudad fuese Palma de Mallorca, como en su momento la ciudad de Ciudadela cambiaron el nombre de Ciudadela por Ciutadella de Menorca y esto les pareció bien, que Palma sea Palma de Mallorca parece que es un sacrilegio.

Creánme, señoras y señores diputados, que no es baladí este hincapié que hacemos desde el Grupo Popular sobre el nombre de la ciudad, se lo dice una persona que ahora es diputado pero que he trabajado muchísimo en la administración municipal, he sido ocho años teniente de alcalde de esta ciudad, una ciudad que se denomina Palma de Mallorca y que en su territorio tiene diversos núcleos de población, el fundacional, nadie lo duda, es la vieja ciudad de Palma, pero existen otros que fueron municipios independientes como pueda ser Establiments y diversos con antigüedades suficientes para ser tenidos en cuenta como Génova, Sant Jordi, Son Ferriol, Coll den Rebassa y muchos más; es decir, núcleos históricos, -si quiere intervenir la Sra. Presidenta del Consell de Menorca, por mí encantado-, es decir núcleos históricos que tienen distinta forma de referirse, que pertenecen a un mismo municipio, pero que se refieren a él de distinta forma. En Sant Jordi cuando hablan de una persona te matizan si es de Sant Jordi o si es de Palma para ubicar a las personas de donde son, lo mismo pasa en Establiments o en Génova.

Es más, este término municipal tiene una parte que la conforma un archipiélago diferente de la isla de Mallorca, el archipiélago de Cabrera pertenece también al municipio de Palma de Mallorca, que tiene una historia intensa y rica, distinta de la de Palma, intensa y rica, y también tiene un riquísimo variado entorno natural totalmente diferente al territorio del término municipal ubicado en la isla de Mallorca.

Por todo ello, señoras y señores diputados, yo no quiero terminar sin nuevamente hacer mi oferta, los grupos que dan su apoyo al Gobierno saben la propuesta que les hemos hecho y espero que la acepten, para poder digamos hacer una ley mejor de la que saldría. Yo espero que así les interese, que conserven el nombre de la ciudad y posibiliten modificar la disposición adicional. Por todo ello permitan que la ciudad se denomine como quieran sus ciudadanos y posibiliten un acuerdo que no haga necesario que tengamos que modificar la Ley de capitalidad de Palma de Mallorca para deshacer el entuerto que surgirá del Pleno de esta cámara si no llegamos al acuerdo que propongo.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Si els pareix bé passàrem als torns a favor. No hi ha el diputat que podria fer ús de la paraula, per tant, passàrem als torns en contra i pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La proposició de llei que avui continuem discutint, ara en Ple, pretén, com ja hem indicat en anteriors intervencions i com s'indica molt clarament a l'exposició de motius del dictamen, constituir una proposta per al retorn de l'equilibri entre les diferents institucions d'acord amb el que marca l'Estatut d'Autonomia i amb les competències que assigna el Consell Insular de Mallorca; es retorna a l'equilibri territorial, on Palma passa a tenir les mateixes competències que la resta de municipis de les Illes Balears i deixa, per tant, de constituir-ne una excepció. D'acord amb aquestes implementacions del nou Estatut d'Autonomia i amb aquesta reforma de la llei, el Consell Insular de Mallorca recupera les seves competències supramunicipals, és a dir, de control de la legalitat vigent. O sigui que el Consell de Mallorca torna a ser l'administració competent que ha d'aprovar el planejament urbanístic de Palma i que ha de coordinar-lo amb el d'altres ajuntaments.

No es qüestiona però la Llei de capitalitat, Palma, tal i com estableix l'Estatut d'Autonomia, és la capital de les Illes Balears i cal reconèixer-li aquest estat i les prerrogatives que se'n deriven. Tenint en compte aquests aspectes fonamentals que emmarquen el conjunt de la nostra discussió, passaré a exposar la posició que mantenim, el nostre vot afirmatiu o en negatiu davant les diferents propostes, esmenes que ha mantingut i que presenta el Partit Popular.

Votarem en contra de la 2408, pensam que l'oposició ja està representada i té la quota de representació que li pertoca a l'Ajuntament de Palma. El Consell de Capitalitat és un òrgan de coordinació entre ajuntaments, consells i Govern, és a dir, entre les tres institucions, sigui quin sigui el seu color polític i no dels grups polítics en concret.

També votarem en contra les dues esmenes que fan referència als plans de qualitat, qualsevol persona que hagi treballat en sistemes de gestió de qualitat i que, a més, hagi participat en certificacions segons la Norma ISO 2001-2000, sap que no s'ha d'especificar a què consisteix un pla de qualitat, el propi sistema ja ho preveu tot. És del tot estrany que un Parlament hagi d'especificar quins són els indicadors d'un pla de gestió de qualitat, aquest sempre els té incorporats, així com també hi ha de tenir la manera de fer-los públics.

Per tant, a la següent esmena que posava els terminis de sis mesos a un pla de gestió de qualitat tampoc no es pot votar a favor, perquè una de les coses que caracteritzen els plans de gestió de qualitat són els terminis que, per definició, ja porta inclosos. Estàriem, idò, intervenint en unes característiques d'un pla de gestió, cosa que no toca a un Parlament.

Pel que fa a l'esmena 2412, que proposa la famosa inclusió dels articles 71 i 72 de la Llei 23/2006, l'article 71 ja ha estat inclosa amb l'esmena presentada, i l'article 72 de l'esmentada llei, juntament amb els articles 73, 74, 75 i 76 de l'esmena 2403 eren, precisament, els articles de la Llei 23/2006, que ordenaven el planejament urbanístic de Palma i són els que realment han propiciat aquesta proposició de llei.

Els grups que donam suport al Govern hem suprimit o esmenat articles com el 72 i tal com apareix a la disposició transitòria única, per les raons que hem donat en el preàmbul d'aquesta intervenció; és a dir, per restituir l'equilibri de competències entre l'Ajuntament de Palma i el Consell Insular de Mallorca.

I per aquestes raons no es pot votar tampoc a favor de l'esmena 2413.

L'esmena 2415 la votarem a favor. Aquesta esmena planteja la instal·lació de xarxes pròpies de telecomunicacions, fet que em sembla que sí contribueix d'una manera positiva a la millora dels serveis de l'administració, amb els consegüents beneficis per al conjunt de la ciutadania.

L'esmena 2416 hi votarem en contra, perquè implica la creació d'un nou òrgan: la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda; que, per tant es multiplicarien les funcions que ja el Consell de Capitalitat, si tenim el Consell de Capitalitat no fa falta la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda; tendria sentit si no existís el consell, però existint aquest ja farà aquesta tasca.

Finalment, votarem en contra perquè ha de ser el Govern de les Illes Balears qui decideixi, conjuntament amb l'Ajuntament de Palma, les dotacions econòmiques que han d'anar a parar a aquest, de la mateixa que en aquests moments, fins que no s'arregli el sistema financer d'aquestes illes, difícilment podríem votar a favor de cap tipus d'acord històric derivat de la capitalitat de Palma. A més, com ho faríem per determinar d'una manera més o menys raonable el cost històric de la Ciutat de Palma?

L'esmena 2406, perquè la llei entri en vigor després els trenta dies després de la publicació en el BOIB, sembla del tot raonable que la llei entri en vigor l'endemà mateix de la seva publicació. Per quina raó ens hauríem de deixar aquests trenta de coll?

I finalment, i per acabar, molt breument el tema del topònim de la Ciutat de Palma. Intentarem fer una argumentació, des del punt de vista científic, i per tant direm que la capital de Mallorca i de les Illes Balears històricament ha rebut diverses denominacions: les que són en català, a l'Edat Mitjana s'usava habitualment el terme Ciutat de Mallorca o Ciutat de Mallorques, que a la part forana se simplificava amb un lògic "Ciutat". Però com que de ciutats tant a les Illes Balears, com des de fa temps a la pròpia Mallorca ja n'hi ha d'altres, el terme "Ciutat" pot resultar equivocat. En el mateix sentit que ho podria ser que la ciutat d'Eivissa adoptàs el terme "Vila" com a nom oficial, encara que sí que s'utilitza com a marca o com a reclam. Solia que de "Vila" a Eivissa només n'hi havia una, ara ja n'hi ha més, Santa Eulària, popularment, és considera com a una Vila, per tant no seria gaire lògic usar el terme "Vila" per

referir-se a la ciutat d'Eivissa. I aquests mateixos problemes presenta el terme "Ciutat" per referir-se a Palma.

Quant a "Palma", certament és una denominació més moderna que no "Ciutat", però és del tot genuïna. El que no s'aguanta és que entre nosaltres hàgim d'afegir el qualificatiu de Mallorca, ja se sap que és de Mallorca perquè a la resta de les Illes Balears no n'hi ha cap altra de Palma. És ben normal, però, que n'hi hagi que vulguin que es digui de Mallorca, són els mateixos que tenen dificultats per reconèixer la nostra Autonomia; per reconèixer la condició de comunitat autònoma a les Illes Balears, perquè fora de les Illes Balears n'hi ha d'altres de Palmes, a Palma del Río a Andalusia, La Palma a les Illes Canàries, etcètera, i d'altres palmes per aquí i per allà.

Per a complementació amb aquestes palmes podríem usar el terme de "Palma de Mallorca", però aleshores no ho consideràriem en català, sinó en castellà.

Els especialistes en toponímia estan d'acord a dir que el terme correcte és Palma, de la mateixa que l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística, el Decret de toponímia, l'informe de la Universitat de les Illes Balears, no sé què més es deu necessitar si no és que es fa una resistència davant la genuïnitat del topònim en llengua catalana.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, el nostre grup parlamentari vol començar manifestant la valoració positiva que fem de l'existència de la Llei de capitalitat, el nostre grup parlamentari va estar d'acord la legislatura passada, i així ho vàrem manifestar, que s'aprovàs una llei per a Palma, o per a Palma de Mallorca, ja entrarem en el tema de la denominació, una llei especial per a la capital de les Illes Balears. Per què? Perquè la capital de les Illes Balears té unes especificitats que mereixen ser recollides a una llei que les tracti i les intenti resoldre.

Bé, el que succeeix és que el nostre grup parlamentari considera que l'aprovació definitiva de les modificacions o revisions del planejament general de Palma i de les declaracions d'interès general, per al mateix municipi de Palma, per al mateix Ajuntament de Palma no és una especificitat, no respon a una especificitat sinó a un privilegi a intentar treure aquesta competència del consell insular i donar-la directament a l'Ajuntament de Palma, cosa que no succeeix a cap altre municipi de les Illes Balears. I com que entenem que és un privilegi, que no només va en contra de la igualtat de tota la resta de municipis, sinó que, a més a més, va contra una cosa bàsica que és la capacitat de coordinació supramunicipal que han de tenir els consells insulars quan aproven les modificacions i revisions del planejament general, entenem que en aquesta qüestió concreta la Llei de capitalitat es va extralimitar de les seves pretensions o de les pretensions que el nostre grup

parlamentari considera que havia de tenir aquesta llei de capitalitat i, en aquest aspecte concret, no hi estam d'acord.

Ja li ho vàrem manifestar al Sr. Rodríguez en comissió parlamentària, que en aquesta terra s'ha fet un esforç enorme de planificació supramunicipal amb directrius d'ordenació del territori, amb plans territorials insulars, amb plans directors sectorials i tota aquesta regulació que han fet els consells i els governs, lògicament té sentit perquè es considera que els plans generals i les normes subsidiàries dels diversos ajuntaments no han de ser un regne de taifes on cadascú fa el que vol, sinó que requereixen coordinació, cooperació i una visió conjunta de l'illa de Mallorca.

Per tant, aquest és l'objectiu de la llei i amb aquest objectiu, evidentment, el nostre grup parlamentari hi coincideix plenament. Per tant, totes aquelles esmenes que van en contra d'aquest objectiu, lògicament les rebutjarem.

El diputat Sr. Rodríguez ens parla del tema formal i en el tema formal ens explica que considera que l'Ajuntament de Palma no ha participat tal com estipula l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Lògicament -i vostè mateix ho ha reconegut-, l'Ajuntament de Palma hi ha participat, ha emès al·legacions, hi ha hagut una consulta, hi ha participat i la llei s'ha modificat en bona part arran de la participació de l'Ajuntament de Palma. Que a vostè li sembli una participació insuficient és un tema diferent, participació de l'Ajuntament de Palma n'hi ha hagut i, evidentment, mentre el Reglament d'aquesta cambra no estableixi concretament com s'ha de fixar el procediment de participació de l'Ajuntament de Palma, idò, Déu n'hi do!, amb la participació que hi ha hagut i amb el cas que s'ha fet a l'Ajuntament de Palma, perquè vostè sap que la proposició de llei que va venir del Consell Insular de Mallorca proposava la derogació de molts més articles de tal com arriba aquesta proposició de llei a la Cambra per a la seva aprovació definitiva. Per tant, en el tema formal tampoc no hi estam d'acord.

Bé, dins les esmenes del Partit Popular hi ha unes esmenes urbanístiques i unes esmenes a les quals direm no urbanístiques o de millora del text de la Llei de capitalitat. Passem a les esmenes urbanístiques. Les esmenes urbanístiques, evidentment, les que van en contra de l'objectiu de la llei, ja li he dit que queden rebutjades per part del nostre grup parlamentari. Després hi ha algunes esmenes com el tema de la creació de la subcomissió especial dins el Consell Insular de Mallorca per tractar les modificacions i revisions del Pla general de Palma o com l'atribució de la competència d'aquesta aprovació dins el consell insular al plenari de la institució, sobre les quals el nostre grup parlamentari considera que tenen sentit perquè van en contra de la igualtat, perquè és crear nous òrgans i perquè és anar en contra de la capacitat d'autoorganització del consell insular.

Vostè diu que tal com està redactada la llei es podria entendre que l'Ajuntament de Palma perd més competències de les que tenia abans de la Llei de capitalitat. Bé, aquest grup també vol coincidir amb una certa preocupació sobre aquesta qüestió, el que, evidentment, no podem compartir és l'opinió de què vostè ha parlat. Vostè ha parlat de projectes de reparcel·lació i de projectes d'urbanització i que això -segons ha manifestat vostè- passaria a ser competència, l'aprovació d'aquests instruments, del consell insular i ho deixaria de ser de l'Ajuntament de Palma, cosa que no passa a la resta dels municipis i cosa que no passava abans de la Llei de capitalitat. Això, des del nostre punt de vista, és un debat tècnic, però des del nostre punt de vista no és així, perquè la reparcel·lació i la urbanització són instruments de gestió urbanística, i la llei parla de planejament urbanístic. Per tant, com que no és planejament urbanístic, en cap cas no es pot interpretar que això -diguem- sigui llevat de la competència de l'Ajuntament de Palma. Aquesta interpretació per a nosaltres és clarament impossible.

Un altre tema és la interpretació en relació amb els plans parcials i amb els estudis de detall, que sí són planejament urbanístic. En aquests dos casos sí que consideram que si vostè hagués volgut arribar a una transacció tal vegada podríem haver aclarit encara més el que per a nosaltres és la interpretació lògica d'aquesta llei. I la interpretació lògica d'aquesta llei és que, en el cas dels plans parcials i dels estudis de detall, l'aprovació continuarà sent de l'Ajuntament de Palma, no passarà al consell insular perquè el que pretén la llei és recuperar la situació anterior a la Llei de capitalitat i l'extralimitació de les potestats de l'Ajuntament de Palma en matèria de revisió i modificació de planejament municipal.

Bé, per tant, això en relació amb les esmenes urbanístiques. En relació amb les esmenes de millora no urbanístiques, la veritat és que estam temptats a no contestar-li perquè com que vostè no n'ha parlat, ara nosaltres haver de tractar unes esmenes a les quals vostè ha donat tan poca importància que n'hi ha parlat, és complicat, però com que el nostre grup parlamentari ja li va acceptar tres esmenes de millora a comissió parlamentària i ara volíem votar a favor de la 2415, sobre telecomunicacions, evidentment com a mínim li volem anticipar l'acceptació d'aquesta esmena.

Vostè ha centrat la majoria del temps de la seva intervenció en el tema de la denominació, si Palma o si Palma de Mallorca. Bé, també li ho varem manifestar en comissió parlamentària. El nostre grup parlamentari entén que la llei no intenta batejar la ciutat, no intenta posar-li una denominació. La pretensió d'aquesta proposició de llei no és donar un nom a la capital. El que ha fet aquesta llei és agafar el nom que consta a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balear. Això és incompatible amb la capacitat que té l'Ajuntament de Palma de decidir dins les seves competències com s'ha de dir la ciutat? No. Entenem que aquesta potestat, aquesta competència de l'ajuntament queda intacta. L'única cosa que fa la proposició de llei és recollir simplement el nom que consta a l'Estatut d'Autonomia, que evidentment és acceptable, com és acceptable el de Palma de Mallorca, nosaltres no volem fer -diguem- el gran debat de la llei en la qüestió de la denominació perquè el gran debat de la llei és territorial i urbanístic. És un debat d'urbanisme, no és un debat de denominacions.

Per tant, independentment de com es digui, nosaltres consideram que el fet que la proposició de llei parli de Palma és coherent amb l'Estatut d'Autonomia i per tant, tampoc no veim una gran dificultat que això s'aprovi d'aquesta manera, si bé, lògicament ja dic, a l'ajuntament d'aquí correspon la darrera paraula sobre la denominació de la ciutat.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, vull començar la meva intervenció amb una cita textual i per tant obriré cometes: "el que volem -diu la cita textual- és un tractament igual per a tots els ajuntaments" i una mica més endavant diu "no volem parts i quarts perquè és cert que l'Ajuntament de Palma pot ser que sigui més important en nombre d'habitants, però en res més. La resta d'ajuntaments de Mallorca, des del més petit als més grans, els d'Eivissa, els de Formentera i els de Menorca són exactament igual d'importants per al nostre partit."

Aquesta cita prové dels *Diari de Sessions* d'aquest parlament i són paraules pronunciades pel representant del Partit Popular el passat dia 29 d'abril, en el debat de presa en consideració de la Llei de mesures urgents per a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. Tots iguals, per tant aplicant la mateixa doctrina, i tots iguals, per tant, vol dir que si per als diferents municipis l'aprovació d'instruments de planejament general i d'interessos generals correspon al Consell de Mallorca, en el cas de Palma aquestes competències també han de ser del Consell de Mallorca. Això és equilibri, això és no fer parts i quarts, això és donar a tots els municipis de les Illes Balears la mateixa importància. Aquest és el nucli d'aquesta llei de modificació de la Llei de capitalitat de Palma.

Aquesta llei ja ha tengut dos debats en aquest plenari, un debat de presa en consideració de la proposició de llei que va presentar el Consell de Mallorca i un debat de l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Popular. Per tant, no és necessari que m'estengui sobre els arguments a favor d'aquest retorn a la normalitat urbanística, arguments que -com ja hem dit als altres debats- tenen a veure amb la necessitat de mantenir tots els controls de legalitat en una matèria tan delicada com és l'urbanisme i amb la conveniència a mantenir una prevenció per part del consell insular que garanteixi que el planejament general i les declaracions d'interès general siguin aprovats per una instància que hi pugui aplicar una òptica de conjunt, una mirada, per dir-ho així, sobre tota l'illa.

Sí que vull fer una referència al recorregut que ha fet aquest text des de la proposició inicial de llei que va fer el Consell de Mallorca, que eliminava el conjunt del capítol d'urbanisme de la llei, el conjunt del capítol 3 del títol VII, fins a un text que ha estat modificat amb les esmenes de la majoria de govern que delimita el que s'ha d'eliminar de la llei actual per retornar les coses a la normalitat, i diu que bàsicament allò que s'ha d'eliminar són dos articles. Per tant, aquesta llei ha millorat en el seu tràmit i també voldria dir, Sr. Rodríguez, que és en aquest tràmit parlamentari on s'ha substanciat la participació de l'Ajuntament de Palma, s'ha donat satisfacció a la participació de l'Ajuntament de Palma i s'ha tengut plenament en compte allò que Palma ha al·legat. És a dir, Palma no només ha tengut l'oportunitat de dir la seva, sinó que s'ha escoltat allò que Palma ha dit.

El tràmit parlamentari també ha servit perquè operem en aquesta llei un altre retorn a la normalitat, que en aquest cas és de caire toponímic. Amb les esmenes que ja vénen incorporades al text de la llei, les esmenes que ja vénen incorporades de ponència, Palma torna a ser Palma i deixa de ser Palma de Mallorca. Per cert, Sr. Rodríguez, que això no és res que haguem duit d'amagat, cosa que ha dit en la seva intervenció. Per part nostra ho feim amb orgull i amb la cara ben alta. Nosaltres defensam -i ho hem fet sempre- la denominació de Palma, com ja hem expressat en altres debats perquè entenem que és el seu nom legal, el nom que recull l'Estatut i el nom del Decret de toponímia. Com ja hem expressat en altres debats, crec que és el nom avalat científicament, el que reconeix la Universitat, que és l'autoritat lingüística segons reconeix el nostre Estatut, com també hem expressat en debats anteriors perquè és el nom consagrat per l'ús. Crec que no hi ha cap diputat d'aquesta cambra que conegui ningú d'Inca, de Manacor, de Ciutadella, de Santa Eulària que digui, per exemple, "demà vaig al metge a Palma de Mallorca", tothom diu "demà vaig al metge a Palma" i, de fet, Sr. Rodríguez, a la seva intervenció vostè ha dit repetidament, excepte quan es referia a la qüestió de la denominació, "el municipi de Palma", no deia "el municipi de Palma de Mallorca".

A tots aquests arguments, com ja he dit ja hem dit a debats anteriors, voldria afegir un argument diguem-ne d'orgull, d'autoestima, la nostra Palma és la Palma per antonomàsia, no necessita, per tant, adjectius perquè ningú no la pot confondre, no li hem de posar Palma -com es va dir en comissió- perquè hi hagi, posem per cas, una Palma del Río. Palma del Río és Palma del Río, i Palma és Palma, i són les altres les que necessiten llinatge. Per cert, Sr. Rodríguez, no invoqui la voluntat de l'Ajuntament de Palma perquè, si no, li recordarem que quan l'Ajuntament de Maó va aprovar canviar el seu nom i adaptar-lo a la normalització lingüística i a la denominació científica correcta, el Partit Popular va dur a terme una ferotge campanya per defensar aquella absurda hac que encara mantenia la denominació oficial de l'Ajuntament de Maó.

Aquest argument, per cert, de posar-hi un llinatge ens podria dur si fos d'aplicació universal a situacions ben curioses. També existeix una Barcelona o una *Barcelona* a Veneçuela, capital de l'estat Anzoátegui, vol dir això que la ciutat que tots coneixem com a Barcelona ha de passar a dir-se Barcelona de Catalunya? També existeix una Granada a Nicaragua, això vol dir que el que tots coneixem com a Granada a partir d'ara ha de ser *Granada de Andalucía*, posem per cas? I també existeix una València a Veneçuela, una *Valencia*, i supòs que això no vol dir que el que tots coneixem com a *Valencia* a partir d'ara ha de ser, no sabem si València del País Valencià, de la comunitat valenciana o del Regne de València.

Amb això assentam la nostra posició respecte de la denominació.

Respecte de les altres esmenes presentades pel Partit Popular i sobre les quals ens toca pronunciar-nos voldria, en primer lloc, agrair les que ja varen ser acceptades en comissió i incorporades al tràmit de ponència i que ajuden a aclarir determinats aspectes del text; en segon terme, anunciar el vot favorable a una de les esmenes, l'esmena 2415, que facilitarà que l'Ajuntament de Palma pugui tenir les seves pròpies xarxes de comunicació. Respecte de la resta d'esmenes el nostre vot serà contrari.

Pel que fa referència a aquelles esmenes que tracten de qüestions d'urbanisme, crec que em serveix com a argumentació allò que ja he dit al començament d'aquesta intervenció, les consideracions que he fet anteriorment. En qualsevol cas, el que voldria és afegir que si vostè diu que aquesta llei tal com queda ara lleva a Palma més competències de les degudes, lleva a Palma més competències del que és purament restituir al consell el que és del Consell de Mallorca, les consultes que vostè ha fet a tècnics no coincideixen amb les que hem fet nosaltres, i nosaltres sostenim que la llei tal i com està ara conserva per a Palma totes les competències que ha mantingut històricament.

Un altre tema. Respecte de la supressió del límit del 20% per a Palma en el Fons de cooperació local, nosaltres entenem que la qüestió ja queda resolta amb les esmenes que vénen incorporades per la majoria de progrés. En qualsevol cas sobre aquesta qüestió m'agradaria refermar la concepció que té el nostre grup que aquest fons ha de tenir una vocació sobretot de donar suport als ajuntaments més petits, que sovint són els que tenen més mancances.

Em queden finalment algunes esmenes de les presentades pel Partit Popular, que són destinades a incrementar, aparentment almanco, la democràcia i la transparència en el funcionament municipal. Demanen, per exemple, i com l'esmena més significada, la presència de representants de l'oposició en el Consell de Capitalitat. Aquest consell de capitalitat és un òrgan de presència de diferents institucions i de diferents departaments institucionals, no de grups polítics; el curiós, en qualsevol cas, és que facin aquesta proposta quan l'Ajuntament de Palma ara, l'Ajuntament de Palma actual, governat per una majoria progressista, es caracteritza per haver ampliat molt, respecte de l'anterior equip de govern del Partit Popular, la presència i la participació dels representants de l'oposició. A l'Ajuntament de Palma ara mateix l'oposició és present, per exemple, en els patronats de les fundacions, com la Fundació Miró i d'altres fundacions; abans no hi era, ara hi és. També és present a organismes assessors o consultius, com una

comissió de festes, consell municipal de la cultura; també en aquests òrgans abans no hi era i ara hi és. És present en els consells d'administració: IMI, EMAYA, IMTUR, etc., etc.; abans no hi era i ara hi és. També a l'EMOP, Empresa Municipal d'Obres Públiques, l'empresa que abans comandava el Sr. Javier Rodrigo de Santos i que ja entenem que, al Partit Popular, no li interessàs que l'oposició hi fos present en el consell d'administració. També és present l'oposició als patronats municipals, com el Patronat Municipal de l'Habitatge, d'escoles; el Patronat d'il·luminació de Nadal, posem per cas. Tot això llocs on abans l'oposició no hi era i ara hi és.

Per tant repetesc que és ara quan l'Ajuntament de Palma ha eixamplat les vies de participació i de presència de tota la pluralitat del consistori.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula, per un temps de quinze minuts, la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquest és el debat en el qual ens pertoca argumentar o posicionar-nos enfront de les esmenes que, com diem en terminologia parlamentària, queden vives del tràmit en ponència i en comissió presentades pel Partit Popular.

Però abans d'entrar en els arguments de les esmenes permetin-me que em centri a definir o a fer un esbós del que crec que és la situació en què estem. S'està intentant corregir una errada, una errada intencionada que solament podia tenir com a objectiu situar l'Ajuntament de Palma fora dels controls urbanístics que tenen la resta d'ajuntaments amb l'argument de dotar-lo de competències derivades de la seva situació de capital de les Illes. Dic que es tractava d'un error intencionat perquè el Partit Popular, proposant de la Llei de capitalitat, havia de saber, per la seva experiència en el govern de Ciutat i pel que dicta la mínima lògica, que precisament l'especial configuració de Palma, que comparteix zones amb Marratxí, Lluçmajor i Calvià però que, a més, dota de serveis moltes altres poblacions de Mallorca, necessita d'una visió supramunicipal que li permeti un desenvolupament harmònic dins el conjunt de l'illa de Mallorca.

Aquesta singularitat de Palma hagués merescut una llei de capitalitat pensada amb molta cura, és a dir, una llei eficaç i respectuosa. Dic que haguéssim necessitat una llei de capitalitat feta amb cura i respecte per les especificitats de Palma, però també perquè la nostra comunitat té una estructura institucional singular que se suporta sobre una sòlida base de distribució competencial, distribució competencial que tota la Cambra coneix ben bé i que no pot ser ignorada per una llei aprovada per aquest parlament.

Deia que una ciutat singular i una distribució competencial específica i clara ens haurien hagut d'aconduir a una llei de capitalitat clara, eficaç i respectuosa. Res d'això no tenia la llei, segurament perquè com molt bé consta a l'informe que el Consell de Mallorca va fer en el 2006 en relació al que llavors era l'esborrany de llei de capitalitat, i llegiré textualment, deia: "La proposta que es presenta està inspirada, per no dir gairebé transcrita literalment, en la Carta Municipal de Barcelona"; i continua dient l'informe: "Les peculiaritats d'una i altra ciutat no justifiquen l'acolliment d'un règim de conformació de la competència urbanística partint del mimetisme". No n'hi havia, d'originalitat; no n'hi havia, de respecte en aquesta llei. Per dir-ho de forma resumida, i em sap greu però no he trobat la manera de dir-ho en català, *de aquellos polvos vinieron estos lodos*, fangs que ens han portat fins a aquí.

I ara on som? Al darrer debat d'una rectificació, en el darrer debat de la primera, imprescindible i promesa rectificació, perquè jo estic d'acord amb vostè, Sr. Rodríguez: aquesta no serà la darrera rectificació, i no ho serà perquè no hem d'oblidar que a pesar de l'interès i la tenacitat que des de l'actual govern de l'Ajuntament es desenvolupa la Llei de capitalitat, aquesta té seriosos problemes per ser eficaç, com ja els va tenir des del començament, perquè tampoc no podem oblidar que en els 17 mesos que va estar el consistori del Partit Popular des que es va aprovar la llei fins que va canviar el consistori, no va voler endegar cap ni una de les atribucions que la llei li donava, cap ni una de les noves atribucions. O sia, i per deixar-ho clar, el mateix Partit Popular va aprovar una llei amb la disconformitat del Govern del Consell de Mallorca, al qual donava suport el mateix PP, i el PP va ser incapaç d'utilitzar a l'ajuntament aquesta eina de què es va dotar en cap de les seves competències, en cap.

Jo no em vull allargar molt perquè he de justificar la posició del Grup Parlamentari Socialista sobre l'esmenes del PP, però aquesta oportunitat que he tingut de seguir de forma perllongada la llei m'ha carregat d'arguments que de veritat em resisteixo de deixar de recordar.

Els deia que venim d'un empantanegament, d'un pantà, d'unes atribucions competencials mal fetes de forma conscients i de voler ignorar que haurien de ser rectificades. Els deia que val la pena saber on som ara després d'aquest naixement tan accidentat de la Llei de capitalitat. Som al darrer moment del debat, on, encara que al proposant li sembli el contrari, el Grup Parlamentari Socialista ha fet un seriós esforç per arribar a transaccions i a acords que permetessin millorar la proposició de llei que ara estam debatent. Vull deixar ben clar aquest aspecte -sobre el que tornaré al final- perquè com ja he tingut l'oportunitat de repetir avui no copiarà el Grup Parlamentari Socialista els models autoritaris que s'han fet servir en aquesta cambra en la passada legislatura. Desafortunadament no hem trobat en el Partit Popular ni la flexibilitat ni l'interès que la ciutat de Palma mereix a l'hora de dotar-la d'una llei. No hem trobat la resposta adient que permetria rectificar allò mal fet comptant amb la col·laboració d'aquells que varen conduir-nos fins aquí.

Passo tot d'una a l'argumentació de les esmenes i procuraré no repetir els arguments que ja han donat els meus predecessors perquè no sigui massa llarg. Començaré per l'esmena 2004. Aquesta proposa la supressió de l'article únic de la proposició de llei 3251 i jo no repetiré tots els arguments pels quals serà rebutjada perquè ja els han dit els meus companys però també els he dit jo quan he fet la introducció a la situació en aquest moment. En realitat l'esmena el que proposa és que la llei no existeixi, o sigui que s'elimini l'article únic i per tant, evidentment, no hi podem donar suport.

L'esmena 2408 vol afegir al Consell de Capitalitat un membre de l'oposició, i en aquest sentit cal dir que la mateixa concepció del Consell de Capitalitat -i això és el que ens estranya, que es faci així per part de qui va dissenyar aquesta llei-, que està format per les institucions i no pels grups polítics, fa que no sigui oportuna la petició del PP i per tant que s'hagi de rebutjar l'esmena.

Les esmenes 2410 i 2418 volen incorporar diversos aspectes al Pla de qualitat de l'ajuntament, i ambdues són rebutjades perquè des de l'any 2006 ja té inventat un sistema de gestió de qualitat que va més enllà d'un pla de qualitat, que l'inclou, certificat en base a la norma ISO, que és la de més alta qualitat, i que té establerts objectius, indicadors i paràmetres de qualitat dins el mateix sistema. Quant a l'esmena 2418 no té sentit posar un termini per a l'aprovació del Pla de qualitat quan aquest ja funciona des de l'any 2006 i té establerts els seus propis terminis de presentació de resultats.

Les esmenes 2412 i 2413 seran igualment rebutjades perquè tornen a incloure els articles 72 i 73, la supressió dels quals és l'objecte d'aquesta proposició de llei. L'esmena 2414 afegeix un punt quart a l'article 77 en relació als tràmits amb els titulars dels terrenys afectats pels expedients urbanístics que no sembla oportú acceptar perquè l'únic que fan és complicar encara més un tràmit que ja és de per si prou complex.

A l'esmena 2415 ja d'han donat els motius pel quals hi donarem suport, i jo ni m'hi pararé ni un segon més.

No donarem suport a l'esmena 2416 perquè no sembla oportuna en aquest moment la creació de la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda entre la comunitat autònoma i l'Ajuntament de Palma, ja que aquestes funcions les pot fer el Consell de Capitalitat sense crear un nou òrgan.

Les esmenes 2417 i 2419, relacionades amb l'establiment d'una clàusula de garantia per la compensació de la capitalitat de Palma mitjançant un finançament especial i amb el càlcul d'un suposat cost històric de la capitalitat, seran igualment rebutjades. Igualment no donarem suport a l'esmena 2408, que vol modificar la disposició final sobre l'entrada en vigor de la llei establint-la en 30 dies, quan a nosaltres ens sembla correcte l'actual redactat, en què diu que entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació.

He deixat per al final l'argumentació de la postura del Grup Parlamentari Socialista en relació a l'esmena 2405 perquè aquesta ha estat objecte d'un intens procés negociador que, encara que no ha donat fruits, em sembla que val la pena aturar-se un moment a explicar-lo. L'esmena, en el seu redactat actual s'ha de rebutjar -l'esmena del Partit Popular- perquè fa referència, en el paràgraf que es modifica a la disposició adicional..., o sigui, l'esmena és una esmena a la disposició adicional i en aquesta esmena es fa referència a l'article 72, que ha estat suprimit per la Llei; per tant el que vull dir és que qualsevol intent d'aprovar aquesta esmena hauria d'haver passat per un canvi de redacció de la mateixa. Vull deixar-ho ben clar: aprovar aquesta esmena, i aquest ha estat l'intent que s'ha fet des del Grup Parlamentari Socialista, passava per modificar el redactat de l'esmena.

Essent conscient d'això el Grup Parlamentari Socialista va intentar arribar a un acord amb el Partit Popular amb un doble objectiu. En primer lloc aprofitar, aprovar en aquesta esmena la voluntat del Partit Popular de participar en aquesta necessària rectificació i, en segon lloc, el Grup Parlamentari Socialista volia aprofitar per puntualitzar un redactat de la disposició transitòria que el PP ha considerat excessivament general, i així ho ha dit el seu ponent. Ens referim concretament a la menció als expedients de planejament urbanístic a què feia referència l'article 72 de la Llei 23/2006, que es troba en el primer paràgraf de la disposició transitòria ja aprovada.

El Sr. Melià ha fet una explicació suficient i eloqüent de quina ha de ser la interpretació, però jo també la vull fer. Considerem que la referència a aquests expedients s'ha d'interpretar com que inclouen els expedients de revisió, modificació i/o adaptació del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma i també els d'aprovació, revisió, modificació i adaptació dels plans especials que no estiguin contemplats en l'indicat pla general. Interpretació que s'ajusta perfectament a l'exposició de motius de la llei i al seu esperit. A més, aquesta puntualització que el Partit Popular ha argumentat abastament, hauria pogut donar lloc a una transacció que hagués tingut les dues conseqüències que he mencionat al principi, que haguéssim aprovat una esmena més i que haguéssim matisat una cosa que sembla que estaria bé que ho haguéssim pogut fer. Desafortunadament no hem pogut arribar a un acord.

Per acabar, estam davant d'una necessària rectificació, no hauria estat més lògic haver pogut comptar amb la col·laboració de qui ha fet rectificar en aquest parlament una cosa que estava mal feta? Sr. Rodríguez, vostè a la seva intervenció ha dedicat quasi tres quarts de la seva intervenció, deu minuts, o ben bé la meitat, a parlar del nom de Palma. Avui la capital es diu Palma de Mallorca, demà la capital es dirà Palma de Mallorca i segurament dintre d'un any, encara que vostè i jo no ho veiem, es dirà Palma de Mallorca. De cap manera aquest grup parlamentari no vol modificar el nom de la capital, el que vol és donar coherència a la terminologia dins la normativa que fa el Parlament de les Illes Balears. Com se li acut que nosaltres que estam presentant i donant suport a una llei que el que vol fer és donar la distribució competencial que tenim establerta a la nostra normativa, com se li acut que aquest grup parlamentari voldria atribuir-se unes competències que sabem perfectament que són de l'Ajuntament de Palma de Mallorca?

A mi em sembla que centrar el debat en coses estèrils, en coses que desvien el focus de l'atenció del que és important, que en aquest cas és donar les competències a qui les té, permetent que s'agilitin els tràmits que estan aturats, és no tenir en compte els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de Palma. I encara em sembla més, em sembla que és fer un trist favor a l'eficàcia política que ha de demostrar aquest parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu, el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. No tengo mucho tiempo, sólo cinco minutos para tantas respuestas. En primer lugar quería dar la bienvenida a esta sala de plenos a la *ex-Molt Hble. Batlessa de Palma*, hoy portavoz del Grupo Municipal Popular y a varios *regidors* de esta corporación municipal.

Intentaré por todos los medios ser concreto para poder contestar a todas las personas que han intervenido y que han hecho evidentemente su aportación. En primer lugar quiero agradecer aquellas enmiendas a las que dan respaldo. Es evidente que yo no he defendido otras enmiendas que las que interesa, yo utilicé una táctica política y yo voy a buscar la traducción al catalán, la voy a decir en castellano porque la frase es en castellano, predicar no es dar trigo, y evidentemente estas enmiendas que ustedes rechazan hoy, excepto la de las competencias, son enmiendas que ustedes cuando estaban en la oposición pusieron a la ley. Y ahora cuando están en el Gobierno les importa un comino lo que hicieron entonces y dicen lo contrario, más participación, presencia, la calidad en los estudios, el plazo... Todo esto lo hizo el Partido Socialista Obrero Español (...) ley, inclusive subir la cantidad de dinero para Palma. Hoy no se habla para nada de esto, pero bueno, ahí están los anaqueles para mirar (...).

Sra. Marí, evidentemente los mismos problemas que tiene Vila tiene Palma. Y, Sr. Llauger, exactamente igual. En Inca no dicen voy a Palma de Mallorca, *però sí que molts diuen "vaig a Ciutat"*, también en Alcúdia, Pollença, Petra y en todas partes, *"vaig a Ciutat"*. Por lo tanto, todavía quedan alegaciones, como en Eivissa dicen *"vaig a Vila"* (...). Esto es así. Pero hay una cuestión que quiero dejar bien clara porque en caso contrario perderíamos el concepto de lo que es. Palma ya no era antes de la Ley de Capitalidad una ciudad como las otras, Palma tenía competencias que no tenían otras ciudades de Baleares, en la aprobación definitiva de los planes parciales, en la aprobación definitiva de los planes especiales, en los instrumentos de (...) y compensación, en los proyectos de (...) que estuviesen en el Plan General y en los estudios de detalle. Eso, Sr. Melià, usted que fue conseller del Territorio de esta isla, no lo tiene ningún municipio excepto Palma. Y ahora, por mor de esta enmienda que viene firmada por los cuatro grupos que apoyan al Gobierno, se le quita.

O yo me equivoco o hubo una reunión en la sala de al lado el martes pasado, donde vinieron técnicos de urbanismo del Consell de Mallorca y técnicos de urbanismo del municipio de Palma y le dijeron que esta redacción era mala y que quitaba competencias. ¿Lo he soñado yo o estuve en esa reunión la semana pasada? A lo mejor es que lo he soñado. Por lo tanto, si los técnicos del Consell de Mallorca y los técnicos municipales dicen que esto no es bueno y que le quita competencias, queda muy bien que ahora ustedes digan aquí que (...). Esto no es cierto, quita competencias y aprobamos un *bunyol*. Por lo tanto, esto es lo que creo que hay que mirar.

Sr. Melià, la competencia que tiene el Consell de Mallorca en cuanto a los planes generales es exclusivamente la de control de calidad, no tiene otra. Y el conseller que se exceda, es decir, crece por aquí o crece por allá, se está excediendo en sus competencias. ¿Eso es lo que (...) perder? ¿Queremos contratos de urbanismo de la isla desde un punto contrario? Mire usted, la Ley de Capitalidad establece que el Consell de Mallorca y el Govern de les Illes Balears participa en la redacción del Plan General y hacen un informe sobre el mismo y si no se ajusta a las DOT o al PTM, evidentemente es un plan ilegal. Es como si yo tengo un plan que me dice que en esta calle puede hacerse planta baja y dos pisos y doy licencia para una casa con 10 plantas. Estaré haciendo fraude de ley, ¿verdad? Por lo tanto, las competencias no es quien las tiene, sino como se aplican. Y yo creo y entiendo perfectamente que el municipio de Palma tiene capacidad suficiente de autogobierno para aprobar este tema.

Sr. Llauger, ha sacado usted de contexto mi frase del otro día en la defensa de la vivienda. Yo les dije a ustedes (...), ha sacado esto de contexto como lo hace con muchas otras cosas. Evidentemente el municipio de Formentera no es igual que los demás, ni el de Palma, Formentera es un municipio que tiene bastantes más competencias que el de Palma y no nos rasgamos las vestiduras. ¿Es así o no es así? ¿Me equivoco o no? Por lo tanto, esto es lo que hay aquí.

Y para terminar porque ya me está pasando el tiempo, decirle que en Menorca, en Maó, yo no entraré si es Maó con hache o sin hache, hay un segmento de población muy importante, la Iniciativa Cívica Mahonesa, mucha gente a quien no le gusta el topónimo de Maó sin hache, les gusta más con hache. No sé quién tendrá la razón, pero evidentemente no siempre todas las (...) son iguales. Como Son Servera no se dice Son Cervera, es Son Servera y al principio sí que se decía Son Cervera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi resumint, Sr. Diputat.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Vaig resumint, Sra. Presidenta, tot d'una.

Sra. Alberdi, o sea que esta modificación sí que es clara y respetuosa. Esta modificación que ustedes hacen, donde a la ciudad de Palma se le quitan las competencias en la aprobación definitiva de los planes parciales, los planes especiales, (...), los proyectos de (...) y de los estudios de detalle, esta sí que es respetuosa con la ciudad. ¿Se le ha consultado a la ciudad de Palma si se llama Palma o Palma de Mallorca? ¿Se le ha consultado? ¿Ha podido decir algo sobre este tema la ciudad de Palma? ¿No tiene derecho a decirlo? Pues no se le ha consultado. Hubiese sido muy interesante que hubiese habido un pleno municipal en donde se pudiera abordar esta cuestión, hubiese sido muy interesante tener otra posición.

Y por último anunciarles dos cuestiones. Esta ley evidentemente será modificada en su momento, cuando haya otra mayoría aquí, será modificada. Pero voy a decirles otra cuestión, (...) y voy a decirlo ahora, haremos delegación de competencias del Partido Popular en cuanto pueda, no sólo para estas competencias a Palma, sino en Mallorca en Calvià, Inca, Manacor y Marratxí; en Menorca, Maó y Ciutadella; en Eivissa, Vila y Santa Eulàlia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

...y evidentemente, Sra. Presidenta, un momentito Sra. Presidenta, por favor...

LA SRA. PRESIDENTA:

S'ha acabat el temps...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sra. Presidenta, por favor tenga un poco de condescendencia, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, du la meitat més de temps...

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Anunciamos una proposición no de ley para modificar el Reglamento de la cámara, a fin de que establezca cómo tiene que ser la intervención del municipio de Palma en la modificación de su ley.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al torn de contrarèplica i per part del Grup Parlamentari Mixt per un temps de cinc minuts té la paraula la seva portaveu.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Molt breument i per incidir sobre el tema del topònim de Palma. Quant a la legalitat del topònim, de fet no s'han fet els tràmits que pertoca i que s'indiquen a la Llei de les bases de règim local, ni perquè la ciutat es digui oficialment Palma o Palma de Mallorca. És a dir, no s'han fet els tràmits pertinents per reconèixer el topònim oficial de la ciutat, on consti que hi hagi hagut un acord de la majoria absoluta de regidors i regidores decantant-se per un dels topònims. Per tant, tècnicament no s'han fet els tràmits pertinents per cap dels dos. Sent així, per què no s'ha adoptat pel correcte des d'un punt de vista científic, des d'una perspectiva autocentrada? Per què no s'ha de fer cas a la Universitat? Per què no s'ha d'adoptar el que diu l'Estatut d'Autonomia? Per tant, allò que s'hauria d'intentar és que el món jurídic, les decisions polítiques en aquest cas, no anessin en contra del que estableix la ciència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Rodríguez, sí m'ha sorprès una cosa de la seva intervenció, que hi hagi esmenes que interessin i esmenes que no interessin, se suposa que per oposició. Jo entenia que les esmenes que fa el seu grup parlamentari, almanco al seu grup parlamentari els interessaven totes, però bé, escoltin, vostès són lliures de fer el que trobin i d'argumentar-ho com considerin més convenient.

Dos aclariments. La competència que tenen les comissions insulars d'urbanisme o que tenen els consells insulars no només són de control de legalitat, com diu vostè, també són d'oportunitats supramunicipals. Li puc fer arribar centenars de sentències del Tribunal Suprem sobre aquesta qüestió, això és així i aquesta és la seva competència. És evident que a les Illes Balears es dona la peculiaritat que la gran quantitat de planificació supramunicipal fa que quasi tot ja sigui control de legalitat, tot és adaptar-se al Pla Territorial..., han limitat tant les seves capacitats de requalificació de terrenys o replantejament de paràmetres urbanístics, aleshores serà més una qüestió de legalitat que una qüestió d'oportunitat. Però també continua havent-hi un control d'oportunitat que és bo que hi hagi la visió de conjunt a la qual se referia el Sr. Llauger. Per tant, des del nostre grup parlamentari consideram que és coherent, lògic i positiu que aquesta competència de visió de conjunt la tenguí una administració supramunicipal, com és el Consell Insular de Mallorca.

I un segon aclariment, vostè ens continua dient que es pot interpretar aquesta proposició de llei, que si Déu vol es convertirà en llei, com una reducció de les competències que tenia l'Ajuntament de Palma abans de la Llei de capitalitat. I vostè continua parlant que l'Ajuntament de Palma no tindrà la competència en l'aprovació de projectes de compensació, projectes de reparcel·lació, projectes d'urbanització. Això és fals, tot això són instruments de gestió urbanística. No hi ha cap dubte, ni a les reunions d'experts ni cap expert en urbanisme crec que li pugui haver fet aquesta interpretació, el que passa és que vostè vol afegir a la confusió tot un paquet de coses per fer més gros el bullit.

Bé, és evident que el nostre grup parlamentari, ja li ho hem manifestat, però volem incidir i reafirmar-nos en aquesta qüestió, entén que allò que feim a través d'aquesta llei és recuperar la situació anterior a la Llei de capitalitat. Per tant, que les competències de l'Ajuntament de Palma que eren especials i que provenien de la legislació estatal de l'any 76 per a capitals de províncies, etc., aquestes competències especials com a capitals de província, que no suposen una transformació dels sistemes generals i del sistema orgànic del territori, és a dir, el desenvolupament d'unitats a través de plans parcials, aquestes competències, la seva aprovació definitiva es mantindrà a l'Ajuntament de Palma. Per tant, només retornam a la situació anterior i no llevam les competències que tenia l'Ajuntament de Palma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el portaveu Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Rodríguez, tres coses en relació amb la seva intervenció. Primera, respecte de la transitòria, aquesta transitòria que ha estat objecte de tant de debat en aquest punt. La redacció és millorable o podria ser més clara, no fa falta que ens ho descobreixi quan hi ha portaveus de la majoria del Govern que ja li han reconegut. Per tant, la redacció és millorable o podria ser més clara. Ho deim i tant de bo que hagués quedat millor. Ara bé, utilitzant la seva terminologia i la seva manera d'expressar-se, és veritat o ho he somiat jo que això es podria haver arreglat mitjançant una transacció i que el Partit Popular no ha volgut transacció perquè ho condicionava a un acord sobre la qüestió del nom de Palma? És veritat o ho he somiat? Per tant, si per a vostè això que es podria haver arreglat ho condicionava a un acord sobre la qüestió del nom de Palma, un acord en què la cosa ha quedat una mica enmig, ni teu ni meu, jo crec que això demostra molt quin és el seu interès per defensar els interessos generals i quin és el seu interès perquè les coses s'arreglin en benefici de tots i perquè les coses quedin clares.

Segona cosa. Vostè diu que jo trec de context les seves paraules, aquelles amb què ha començat sobre que no volem parts i quarts, que volem que hi hagi uns tractaments per a tots iguals i que tots els ajuntaments han de ser iguals d'importants. Dificilment jo puc haver malinterpretat les seves paraules quan aquestes paraules no eren seves, eren d'un altre portaveu del Partit Popular. No eren paraules seves i en qualsevol cas el seu sentit, que tots els ajuntaments han de rebre el mateix tractament i tots els ajuntaments han de ser tractats per igual, jo crec que és el que informa el sentit d'allò que feim avui que és recuperar a la Llei de capitalitat un estat de normalitat urbanística i de tractament igual per a tots els municipis de Mallorca i de les Illes Balears.

I una darrera cosa sobre la qüestió del municipi de Maó i el seu topònim. Jo no he negat que existeixi una part important de la població que defensi aquesta hac intercalada en el municipi de Maó, hi és, i és evident que en el món hi ha molta gent que està equivocada. En aquest cas, però, coincideix allò que és correcte segons els experts en toponímia amb allò que és oficial, amb allò que ha adoptat explícitament el consistori i l'Ajuntament de Maó. Per tant, el que jo deia és que vostès no poden invocar la voluntat explícitament expressada pel consistori com la raó suprema, quan en aquest cas no li fan cas. És evident que en el cas de Maó existeix aquesta gent i en aquest cas van al mateix temps contra la filologia i contra la els acords oficials de l'ajuntament d'aquest municipi.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies. Tenc la sensació que de vegades perdem l'eix d'allò que estam tractant, ens desviem cap a discussions inútils que acaben fent-nos perdre de vista l'essencial i encara el que és pitjor, acaben desnaturalitzant, acaben pervertint els debats. Dic pervertir en el sentit que li dóna l'ètica de la cura de perdre la seva raó, (...). Per això jo no vull acabar aquesta intervenció de la discussió d'aquesta llei, sense intentar recordar, i ho diré amb les paraules més senzilles que sé emprar, en què estem avui ara: estem corregint una errada, estem fent que sigui possible ajustar-nos a la normativa competencial i, sobretot, estem obrint la porta perquè la tramitació dels expedients urbanístics es faci de forma eficaç i allà on toca. Això és l'essencial.

Vostè ha centrat el debat, Sr. Rodríguez, en dues, podríem dir, incorreccions, dues confusions o fins i tot jo m'atreveria a dir..., bé, deixem-ho en incorreccions i confusions. Vostè s'ha centrat a dir que estam intentant canviar el nom a Ciutat, no ho estam fent, repetesc, no ho estam fent. Aquí s'han donat parers, però aquest parlament mai no pretendrà treure competències, això en tot cas ho ha fet vostè, treure competències a institucions que no li pertoca. Nosaltres no ho farem mai.

La segona errada, la segona confusió que vostè ha volgut instal·lar aquí és que recuperar les competències de Palma que tenia abans no es feia a través d'aquesta modificació, es fa, ja li ho han argumentat abastament, i jo no m'hi entretindré. Es recuperen les competències de Palma que tenia abans de la Llei de capitalitat, que li són específiques i es recuperen també aquelles que li són específiques al Consell de Mallorca. Tenim una visió ben diferent del que és una bona llei, Sr. Rodríguez, per a vostè una bona llei és aprovar una llei que no li voten ni els seus propis socis, per a nosaltres fer una bona llei és, partint de legítimes diferències, arribar a acords i votar tots junts, que és allò que avui passarà.

Nosaltres pensam que la política realment és arribar a acords i pactes i ho hem intentat fer. No hem trobat (...), no ho hem aconseguit, no importa, ho continuarem fent perquè això és l'obligació que tenim els diputats i les diputades, arribar a acords que ens permetin millorar l'atenció a les necessitats de les persones, en aquest cas de les persones de Palma. No fer-ho, centrar el debat en altres coses és fer-nos perdre el temps, és desviar l'atenció, és, insisteixo, utilitzant les paraules de l'ètica de la cura, pervertir el debat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi.

Una vegada acabat el debat, passarem a les votacions. Hi hauria una agrupació de les esmenes, una altra dels articles i les disposicions on es mantenen esmenes i una altra d'aquells on no es mantenen esmenes. Entenc que dins la primera votació, la de les esmenes, hi ha una esmena, la RGE núm. 2415, que la podem donar aprovada per assentiment. És així, senyores i senyors portaveus?

Doncs l'esmena RGE núm. 2415 queda aprovada per assentiment.

Ara votarem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular. Votam.

El resultat de la votació: sí 27 vots; no 30 vots i cap abstenció.

Passam a la votació dels articles únics, disposició addicional única i disposició final als quals es mantenen esmenes. Votam.

Sí 30 vots; no 27 i cap abstenció.

I finalment votarem els articles als quals no s'hi mantenen esmenes i que són la denominació del títol de la disposició de la llei, article únic bis, article únic ter, article únic quater, disposició transitòria única i l'exposició de motius. Votam.

Repetirem. Esperarem que s'apagui. Votam.

Resultat de la votació: sí 29 vots; no 27 i cap abstenció.

Es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal de què la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de modificació de la Llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma de Mallorca.

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 4019/08, de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acords sobre la proposta de la mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única en el projecte de llei RGE núm. 4019/08, de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei, procedeix el pronunciament del ple de la cambra sobre la proposta de la mesa de tramitació directa i lectura única. Puc considerar acordat aquest procediment de tramitació per assentiment, senyores i senyors portaveus? Sí.

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 4019/08, de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

Doncs passam al darrer punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació, si n'és el cas, d'aquest projecte de llei de modificació de la Llei 6/2005, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears. Algun grup vol intervenir per fixar la posició o podem passar directament a la votació?

Entenc dels portaveus que podem passar directament...

Es pot donar aprovada per assentiment? Sí.

Doncs queda aprovada per assentiment.

Es faculen els serveis jurídics de la cambra a fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Queda aprovada la Llei de modificació de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de les policies locals de les Illes Balears.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS